

Aviisi

De vereniging Nederland-Finland werd opgericht in het jaar 1923. Aviisi is het officiële contactorgaan van de vereniging. Aviisi jaargang 15, nummer 1: februari 2006

van het bestuur.....1
nieuwe redacteur.....12

column.....12
agenda.....25

uitnodiging ALV26
naisen päivät.....30

adressen.....46
colofon.....43

Road to Helsinki!

Return Amsterdam-Helsinki

€168,-

**(excl. taxes and charges,
subject to availability and changes)**

**For reservations contact
your travel agency or
0900-FINNAIR (34 66 247)**

€ 0,20 cts p/m

februari 2006

Aviisi

Van het Bestuur

**Finse kerst in Zweden
Beste Aviisi-lezers!**

Allereerst wenst het bestuur van de Vereniging Nederland-Finland al haar leden een gezond en gelukkig 2006 toe! Het nieuwe jaar is al weer ruim begonnen en ook onze traditionele Nieuwjaarsreceptie in de Merimieskirko te Rotterdam is alweer achter de rug. Er waren behoorlijk wat mensen gekomen die samen konden genieten van de prachtige accordeonmuziek van het Finse talent Anne-Mari Kanniainen. We hopen haar ook voor het Vappu-feest naar Nederland te halen. Het onafhankelijkheidsdiner in het Carlton Hotel in Den Haag 10 december jl., kon eveneens rekenen op een goede opkomst. Het optreden van de Finse vioolster Linda Lampenius zorgde bij sommige heren nogal voor wat opschudding, maar verder was het een gezellig samenzijn met fijne dansmuziek.

Bij ons thuis was het wel even wennen om weer terug in het oude, vertrouwde ritme te komen. Hoewel we van plan waren dit jaar Kerst nu eens rustig thuis te vieren, werd daar door mijn schoonfamilie heel anders over gedacht. Voor het eerst werd het door mijn schoonmoeder en haar zus groots aangepakt: iedereen moest dit jaar naar Tidaholm, Midden-Zweden, komen. Hier woont namelijk onze tante die in de jaren zeventig vanuit Finland naar Zweden is geëmigreerd. Tidaholm, gelegen tussen het Vänern- en Vätternmeer, ligt ongeveer

halverwege Finland en Nederland en is dus voor iedereen even ver reizen.

Maar het moest natuurlijk wel een echte Finse kerst worden, met echt Fins kersteten. Sommige dingen zijn wel hetzelfde in Zweden zoals de kinkku en de rosolli, maar die smaken volgens mijn schoonzus, die kok is, helemaal niet hetzelfde. Al het eten werd dus vanuit Finland aangevoerd: drie kinkku's, een enorme hoeveelheid laatikko's en dan niet te vergeten de lipeäkala voor Eerste Kerstdag. Tante Tuulikki had zich facilitair heel goed voorbereid door een extra oven en twee extra koelkasten aan te schaffen.

Onze reis begon de 23ste december met regenachtig winterweer. De boot van Kiel naar Gotenburg was helemaal opgetuigd in kerstsfeer met een levensgrote Joulupukki en een opgestopt rendier dat door de kinderen direct Rudolf genoemd werd. Onze dochter van drie kreeg al vrij snel in de gaten dat je door Joulupukki een klap te geven hem echt kon laten zingen en dansen! Bij aankomst in Zweden lag er al wat sneeuw. Richting binnenland nam de sneeuw steeds meer toe en in Tidaholm lag al behoorlijk wat.

Op Jouluaatto, na het traditionele kerstdiner, werd er op de deur geklopt. Joulupukki bracht ons een enorme berg cadeautjes. Helaas leek deze Joulupukki qua omvang erg op Finse oma. Onze Emil zag dit direct en gilte dat dat Joulupukki helemaal niet was, maar zijn eigen mummul! Hierop riep ik, voordat zijn kleine neefje en zusje het in de gaten zouden krijgen, dat ze - net als de hulpsinterklazen in Nederland - een hulpjoulupukki was! Emil

heeft zich er verder de hele vakantie lang om vermaakt dat hij het toch maar allemaal mooi doorhad.

De volgende dagen bestond uit eten en familie. Op topdag 25 december zaten we met z'n vierentwintigen totaal aan tafel. Helaas was de stroomtoevoer niet toereikend voor twee elektrische fornuizen, drie koelkasten en verscheidene elektrische kachels. Met een vertraging van meer dan een uur stond uiteindelijk alles op tafel. Tijdens het eten was het steeds harder gaan sneeuwen. Het was al een witte Kerst, maar het werd nog witter en mooier! Voor mij was het de eerste Witte Kerst sinds lange tijd en voor onze kinderen de eerste. Ook de keren dat we met Kerst in Finland waren, had er namelijk geen sneeuw gelegen. Met alle kinderen toog ik naar buiten voor een sneeuwballengevecht, wat mijn schoonmoeder niet goed begreep. Wat was er nu zo bijzonder aan sneeuw tijdens Kerst?

Het bestuur van de VNF hoopt dit jaar weer net zulke goed bezochte activiteiten te organiseren als vorig jaar. De Algemene Leden Vergadering wordt dit jaar gecombineerd met een bezoek aan het Spoorwegmuseum in Utrecht (zie aankondiging elders in deze Aviisi). Centraal gelegen in het land en dus voor alle leden even goed bereikbaar. Vappu zal dit jaar op een locatie aan zee worden gehouden. Over de overige activiteiten is nog niets concreets bekend, maar er wordt al wel aan gewerkt. In de volgende Aviisi hopen wij u hierover verder te berichten.

Margriet Panman

Johto-kunnalta

Suomalainen joulu Ruotsissa

Hyvät Aviisin lukijat!

Ihan ensimmäiseksi haluaa Alankomaat-Suomi Yhdistyksen johtokunta toivottaa kaikille jäsenilleen terveyttä ja onnea vuodelle 2006! Uusi vuosi on jo pitkällä ja perinteistä uudenvuoden tilaisuuttakin on jo juhlittu Rotterdamin Merimieskirkolla. Juhljoita oli melkoinen joukko ja yhdessä saimme nauttia suomalaislahjakuus Anne-Mari Kanniaisen haitarimusiikista. Toivottavasti saamme hänet esiintyjäksi vappujuhlaammekin. Itsenäisyyspäivän illallisella Carlton Hotellissa 10. joulukuuta oli myös mukavasti väkeä. Viulisti Linda Lampeniuksen esiintyminen taisi olla joillekin herroille vähän liikaa, mutta muuten ilta oli mukavaa yhdessäoloa hyvän tanssimusiikin kera.

Meillä kotona arkirytmiin palautuminen kesti kauan. Vaikka olimmekin suunnitellet viettävämmekotosalla perinteisen joulun kinkkuineen, rosolleineen ja laatikkoruokineen, appivanhempani päättivät toisin. Anopilla ja hänen sisarellaan oli suuria suunnitelmia: kaikkien piti tulla Tidaholmiin, joka sijaitsee Keski-Ruotsissa, missä tätimme asuu hänen muutettuaan sinne 70-luvulla Suomesta. Paikka sijaitsee Suomen sukulaistemme kotipaikalta ja Hollannista matkustettaessa yhtä kaukana.

Joulusta piti tietenkin tehdä suomalainen perinteisine jouluruokineen. Jotkut niistä, kuten kinkku ja rosolli, ovat samat kuin Suomessa, mutta kälyni, joka on kokki, mielestä ne maistuvat aivan erilaisilta. Kaikki ruoka piti siis tuoda Suomesta: kolme kinkkua, lukematon määrä laatikoita ja tietenkin lipeäkalaa ensimmäistä joulupäivää varten. Hollannista saimme ottaa mukaamme viiniä. Tuulikki-täti oli varautunut asiaan kodissaan hankkimalla ylimääräisen uunin ja kaksi ylimääräistä jääkaappia.

Matkamme alkoi 23. joulukuuta sateisessa talvisäässä. Laivamatka Kielistä Göteborgiin kului joulutunnelmissa yhdessä oikeankokoisen joulupukin ja oikeannäköisen poron seurassa, jota lapset rupesivat kutsumaan heti Petteriksi. Kolmevuotias tyttäreemme tajusi heti, että lyömällä joulupukkia se alkaa tanssia ja laulaa! Saavuttuamme 24. päivä Ruotsiin, näimme siellä jonkin verran lunta maassa. Mitä syvemmälle sisämaahan ajoimme, sitä enemmän maassa oli lunta, Tidaholmissa jo melko lailla.

Nautittuamme perinteisen suomalaisen jouluaterian ovelle koputettiin. Joulupukki toi kasapäin lahjoja! Valitettavasti joulupukki muistutti liikaa mummua. Emilimme huomasi asian heti ja alkoi kiljua ettei joulupukki ole mikään joulupukki vaan hänen oma mummunsa. Minun oli korjattava asia pikaisesti ennenkuin loput lapsista tajuaisivat asian, että aivan kuten Hollannissa Sinter Klaassilla on apu-Sinter Klaasseja, tämäkin on apujoulupukki! Muuten Emilin joulumatka oli onnistunut.

Seuraavinkin päivinä ohjelmassa oli syömistä ja yhdessäoloa. Parhaimpana päivänä meitä oli 25 henkeä saman pöydän ääressä. Valitettavasti sähkövirta ei riittänyt kahdelle sähköuunille, kolmelle jääkaapille ja monille sähkölämmittimille. Ateria ei kuitenkaan viivästynyt kuin tunnilla. Sillä aikaa kun söimme, lunta tuprusi lisää ja valkoisesta joulustamme tuli vieläkin valkoisempi ja kauniimpi! Minulle se oli valkoinen joulu pitkästä aikaa ja lapsillemme ensimmäinen. Olimme kyllä olleet menneinä jouluna Suomessa, mutta siellä ei ollut yhtään lunta. Menin lasten kanssa ulos leikkimään lumisotaa, mitä anoppini ei ymmärtänyt. Mitä erikoista lumessa jouluna nyt on?

Alankomaat-Suomi Yhdistyksen johtokunta toivoo tämänkin vuoden juhlien onnistuvan yhtä hyvin kuin viime vuonna. Yleisen Johtokunnan Kokouksen yhteyteen on tänä vuonna suunnitteilla vierailu Utrechtin Rautatiemuseoon (ilmoitus Aviisin tässä numerossa). Sijainti on keskeisellä paikalla, joten toivomme useiden jäsentemme olevan läsnä. Vappua aiomme juhlia meren rannalla. Muista tapahtumista ei vielä ole tehty lopullisia päätöksiä, mutta niistä tulette vielä kuulemaan tulevissa Aviiseissa.

Margriet Panman
Käännös: Minna Rätty

Kennismaking

Even voorstellen: ik ben Hans Adamse (Rotterdam, 1945) en met ingang van dit nummer van Aviisi verantwoordelijk voor het Nederlandstalige deel van de inhoud. Na meer dan 25 jaar lidmaatschap van de vereniging Nederland-Finland leek het me de moeite waard om iets aktiefs te doen voor de vereniging.

Mijn eerste kennismaking met Finland was in 1966, toen ik een week of zes vakantiewerk heb gedaan bij "Ikaalisten sementtivalimo", een betongietterij in Kilvakkala, zo'n 60 km ten noordwesten van Tampere. Ik werkte er een dag of drie, vier in de week, kreeg zakgeld en woonde bij de eigenaar thuis, waar ik een kamer deelde met de oudste zoon, die een paar jaar jonger was. Ter voorbereiding op dat verblijf, leerde ik wat Fins aan de hand van het boekje "Finnish without toil" en de bijbehorende 45-toeren plaatjes. Ik had er een prima tijd en voelde me thuis bij het karakter van de Finnen, dat ik zou willen omschrijven als enigszins gereserveerd, degelijk en toch gemoedelijk en bijzonder gastvrij.

Ook het land zelf had mijn hart gestolen, en ik besloot, dat ik er absoluut een keer aanzienlijk langer dan alleen een vakantie heen moest. (Volgens mijn vrouw Anneke word ik een stuk opgewekter, zodra we op vakantie Finland binnen rijden!) In die tijd kreeg ik kontakt met een correspondentievriendin, die Duits

studeerde. We schreven elkaar min of meer regelmatig (in het Duits). Als we nu op vakantie zijn in Finland, bezoeken we haar en haar man altijd een keer, in Helsinki thuis of in hun mökki in Puumala. We worden dan steeds gastvrij onthaald en voelen ons meer dan welkom. Het voelt welhaast als familie!

In 1981 slaagde ik er in een beurs te bemachtigen voor 5 maanden studie aan de universiteit van Helsinki, waar ik deelnam aan fysiologisch onderzoek in het kader van mijn studie fysiologische psychologie in Tilburg. Enige tijd daarvoor had een Finse hoogleraar Tilburg bezocht, en ik had hem gevraagd, of het mogelijk was bij hem deel te nemen aan onderzoek. Dat kon. Ik voelde me meteen opgenomen in zijn groep, die zich bezig hield met de studie van verschijnselen in het EEG (electro-encephalogram) in relatie tot gedrag. Een jaar of wat eerder had ik in Helsinki "Finsk grammatik" van Fred Karlsson gekocht, waarmee ik mijn dagelijkse treinreizen tussen Utrecht en Tilburg nuttig had gemaakt. In Helsinki volgde ik aan de universiteit de cursus Fins, die speciaal voor buitenlandse studenten werd gegeven aan de hand van de boekjes "Suomea Suomeksi" van Olli Nuutinen. Ik kon me met die kennis aardig redden, hoewel op het "Yleinen Psykologian Laitos" (Instituut voor algemene psychologie, midden in de stad, vlak achter de kathedraal) toch vrij snel op het Engels werd overgeschakeld, als het wat moeilijker werd.

In het kader van mijn studie heb ik veel programmeerwerk gedaan voor de sturing van experimenten en de verwerking van de resultaten daarvan. Verder voorzag ik met dat soort werk in mijn levensonderhoud. Na mijn studie voltooid te hebben, vond ik dan ook een baan als programmeur/systeembeheerder aan de faculteit Letteren in Nijmegen. Er is intussen wel het een en ander veranderd, maar ik werk daar nog steeds, meestal met plezier.

Ik hoop als redacteur de kwaliteit van Aviisi op minstens hetzelfde peil te kunnen houden als mijn voorgangers hebben gedaan. Zonder bijdragen van de lezers zal dat echter niet lukken. Ik hoop dan ook, dat er voor ieder nummer genoeg bijdragen zullen zijn, die voor de meeste leden van de vereniging de moeite van het lezen waard zijn!

Hans Adamse

Tutustu-kaamme

Saanko esitellä itseni. Olen Hans Adamse (syntynyt vuonna 1945 Rotterdamissa) ja Aviisin tästä numerosta alkaen toimitan sen hollanninkielistä osaa. Oltuani 25 vuotta yhdistyksen jäsenenä, päätin, että nyt on aika aktiivisemmalle jäsenyydelle.

Ensimmäinen tutustumiseni Suomeen tapahtui vuonna 1966 kun olin kuutisen viikkoa Ikaalisten sementtivalimolla Kilvakkalassa kesätoissa. Kilvakkala sijaitsee 60 km luoteeseen Tampereelta. Tein töitä 3-4 päivää viikossa ja sain korvaukseksi taskurahaa ja asuinpaikan omistajan luota, missä nukuin samassa huoneessa hänen vanhimman

poikansa kanssa joka oli minua pari vuotta nuorempi. Olin valmistautunut oleskeluuni opiskelemalla suomea "Finnish without toil"-kirjasta joihin kuului äänilevyjä. Viihdyin siellä hyvin ja tunsin oloni kotoisaksi suomalaisten parissa, joita kuvailisin hieman varautuneiksi, vakavamielisiksi, mutta mukavan epämuodollisiksi ja erityisen vieraanvaraisiksi.

Itse maa vei sydämeni ja päätin joskus palata muutenkin kuin lomaksi. (Vaimoni Anneken mielestä olen selvästi eloisampi heti kun saavumme Suomeen!)

Niihin aikoihin löysin saksaa opiskelevan kirjeenvaihtotoverin. Kirjoittelimme toisillemme silloin tällöin (saksaksi). Aina kun olemme Suomessa vierailemme hänen ja miehensä luona Helsingissä tai heidän mökillään Puumalassa. Meidät otetaan aina vieraanvaraisesti vastaan ja tunnemme olevamme enemmän kuin tervetulleita. He tuntuvat melkein omalta perheeltä!

Vuonna 1981 onnistuin saamaan stipendin viiden kuukauden opiskelua varten Helsingin Yliopistoon missä osallistuin fysiologiseen tutkimukseen fysiologisen psykologian opintojeni puitteissa Tilburgin Yliopistossa. Vähän sitä ennen olin tavannut suomalaisen professorin Tilburgin Yliopistossa, jolta olin tiedustellut mahdollisuutta tutkimukseen osallistumisesta. Vastaus oli myöntävä ja tunsin kuuluvani nopeasti hänen ryhmäänsä, joka tutki EEG:n (electro-encephalogram) vaikutuksista käyttäytymiseen. Olin jo jatkanut suomenkieleen perehtymistäni junassa

Utrechtin ja Tilburgin väliä matkatessani opiskelemalla Helsingissä vuotta aikaisemmin ostamaani Fred Karlssonin kielioppikirjaa. Helsingissäkin kävin ulkomaalaisille opiskelijoille tarkoitettulla kielikurssilla Olli Nuutisen "Suomea Suomeksi"-kirjan avulla. Pärjäsin joten kuten suomenkielellä, mutta Yleisen Psykologian Laitoksella vaihtui kieli helposti englanniksi jos vähänkin tuli ongelmia.

Opiskelujeni ohessa tein paljon ohjelmointityötä tekstien ja niiden tulosten raportoimiseksi. Tästä alasta tulikin sitten leipätyöni. Suoritettuani opiskeluni sain työpaikan Nijmegenin Yliopiston kirjallisuuden laitokselta ohjelmoijana / mikrotukihenkilönä. Sen jälkeen on tapahtunut paljon muutoksia, mutta työskentelen siellä yhä, enimmäkseen mielikseni.

Toivon toimittajan ominaisuudessaani pitävän Aviisin laadun osaltani vähintään yhtä hyvänä kuin mitä edeltäjäni. Ilman lukijoidemme apua en siinä kuitenkaan tule onnistumaan. Toivon saavamme tarpeeksi mukavaa, mielenkiintoista aineistoa joka numeroa varten!

Hans Adamse

Over Aviisi

Je hebt de kersverse nummer 1 van 2006 van Aviisi in handen. Om dat voor elkaar te krijgen, hebben diverse mensen daar nog al wat vrije tijd ingestopt. Nu wij een nieuwe hoofdredacteur hebben is het een goed moment aan onze lezers duidelijk te maken hoe het blad tot stand komt en op welke manier wij dat graag zien gebeuren.

Ten eerste, Aviisi heeft geen personeel en geen eigen verslaggevers in dienst. Het zijn vrijwilligers die schrijven, vertalen, fotograferen, redigeren en opmaken..... Slechts een aantal mensen is door het bestuur benoemd: hoofdredacteur Hans Adamse sinds het begin van dit jaar, Minna Rätty redacteur van de Finse teksten, die al vele jaren teksten redigeert, vertaalt en contact houdt met andere vertalers en tenslotte Marco Lub en Johanna Kamunen die al een paar jaar de opmaak van het blad verzorgen.

De inhoud van Aviisi is sterk afhankelijk van de inzet van leden en bestuursleden van de vereniging. Wij vragen en krijgen kopij van onze leden. Meestal komen de teksten per e-mail naar het verenigingsadres en zo zien wij dat ook het liefst. Op andere manieren aangeleverde teksten geven veel extra werk, afgezien van korte knipsels die rechtstreeks gekopieerd kunnen worden. Wanneer wij verhalen krijgen die uit andere periodieken zijn overgenomen is het nodig dat degene die het stuk aanlevert toestemming vraagt om het te publiceren. In ieder geval dient de

bron vermeld te worden.

Het is de hoofdredacteur die uiteindelijk beslist of aangeleverde teksten al dan niet worden geplaatst. Hij loopt alle Nederlandse teksten door, verbetert waar nodig, kort teksten in als hij denkt dat dat noodzakelijk is en dat uiteraard zonder de inhoud geweld aan te doen. De aangepaste tekst - afgezien van verbetering van taal- en spelfouten - stuurt hij vervolgens naar de auteur ter goedkeuring en naar de redacteur Fins die het Fins redigeert en eventueel voor de vertaling zorgt. Wanneer de inhoud van het blad geredigeerd is en alles compleet, stuurt de hoofdredacteur de kopie volgens het opgestelde tijdschema naar de opmaker die de teksten en de foto's hun plaats geeft, advertenties en ander beeldmateriaal invoegt en uiteindelijk het geheel naar de drukker stuurt, waarna de post het bij u thuis brengt. Dat hele proces, vanaf de "deadline" voor het inleveren van de teksten, duurt ongeveer 4 weken en betekent een heleboel avonden bezig zijn met een leuke hobby!!

Teksten en foto's van onze leden zien wij graag tegemoet. Ook zijn uw reacties altijd welkom. Stuurt u al uw post naar het secretariaat van de vereniging en liefst per e-mail (vnf@xs4all.nl). Ook advertenties zijn welkom. De prijslijst kunt u ook bij het secretariaat opvragen.

Het bestuur

Aviisin toimittamisesta

Sinulla on kädessäsi Aviisin tuore numero 1-2006. Sen aikaansaaminen on vaatinut useammalta henkilöltä erinäisen määrän vapaa-ajan tunteja. Nyt, kun meillä on uusi päätoimittaja, on sopiva aika selvittää lukijoillemme, kuinka tämän lehden toimittaminen tapahtuu ja kuinka me toivomme sen tapahtuvan. Ensinnäkin, Aviisilla ei ole henkilökuntaa, ei omia reporttereita, vain vapaaehtoisia henkilöitä, jotka kirjoittavat, kääntävät, valokuvaavat, toimittavat, taittavat... On vain muutama nimetty henkilö, päätoimittaja Hans Adamse, tämän vuoden alusta alkaen, suomenkielisten tekstien toimittaja Minna Rätty, joka on huolehtinut tekstien tarkastuksesta ja kään(nä)tämisestä jo vuosia sekä taittajapari Marco Lub-Johanna Kamunen, jotka hoitavat lehden taiton jo parin vuoden ajan.

Aviisin sisältö on paljolti riippuvainen yhdistyksen ja johtokunnan jäsenten aktiivisuudesta. Me toivomme ja saamme kirjoituksia jäseniltämme. Ne tulevat yhdistyksen osoitteeseen useinmiten sähköpostina, ja siinä muodossa niitä mieluiten otammekin vastaan. Muussa muodossa kirjallisina toimitetut jutut antavat paljon ylimääräistä työtä, paitsi pienet lehtileikkeet, jotka voidaan sellaisenaan kopioida lehteen. Jos saamme juttuja, jotka on otettu muista julkaisuista, toivomme, että lähettäjä pyytää luvan

julkaisemiselle ja lähde on aina myös ilmoitettava.

Päätoimittaja viime kädessä päättää, otetaanko teksti julkaistavaksi. Hän käy kaikki hollanninkieliset tekstit läpi ja tekee niihin tarvittaessa tarkistuksia ja korjauksia sekä lyhentää, jos hän katsoo sen asialliseksi, kuitenkin puuttumatta asiasisältöön. Muutetun tekstin - kieli- ja kirjoitusvirheiden korjausta lukuunottamatta - lähettää hän vielä kirjoittajalle hyväksyttäväksi, ja lähettää tekstit suomenkieliselle toimittajalle toimitettavaksi ja tarvittaessa käännettäväksi.

Kun lehden sisältö on "toimitettu" ja koossa, päätoimittaja lähettää sen aikataulun mukaisesti taittajalle, joka asettelee asiat ja kuvat järjestykseen, lisää mainokset ja höysteeksi muuta kuvitusta ja viimein lähettää sen kirjapainoon. Posti tuo lehden viimein kotiisi. Tähän koko kierrokseen tekstien "deadlinesta" lähtien kuluu noin neljä viikkoa - eli moninaisia iltoja hauskan harrastuksen piirissä!!!

Toivomme jäseniltämme hyviä juttuja ja valokuvia sekä myös palautetta, joka on meille amatööreille arvokasta. Kaikki posti toivotaan lähetettäväksi yhdistyssiihteerilleja mieluiten sähköpostina (vnf@xs4all.nl). Myös mainokset ovat tervetulleita, pyydä samasta osoitteesta mainoshinnasto.

Pirkko van Bruggen
Minna Rätty

Geslaagd! 1

Impressies van de geslaagde
nieuwjaarsreceptie met muziek van
Mari Kanniainen

Geslaagd! 2

Impressies van een geslaagd
Onafhankelijkheidsfeest/Itsenäisyyspäivä
juhla 2005 met Linda Lampenius

Column: Leve het internet!

Internet is een geweldig medium. Laatst las ik in de krant – ook nog steeds een belangrijke bron van informatie dus - dat er een gratis toegankelijke encyclopedie op internet te raadplegen is: de wikipedia. Een paar dagen later zocht ik iets op via Google en kwam ik toevallig die wikipedia tegen. Ik zocht op wat ik wilde weten en tikte toen voor de aardigheid “Finse taal” in. Dat leidde tot een mooie pagina, waarop allerlei interessante wetenswaardigheden stonden inclusief een tabel met alle in het Fins gebruikte naamvallen. In die tabel wordt aanschouwelijk gemaakt hoe je een eenvoudig woord als “talo” (huis) 15 keer kunt vervoegen.

Door deze interessante website, die je overigens in iedere taal en dus ook in het Fins kunt raadplegen, kwam ik op het idee om iets op te zoeken over leenwoorden in de Fins taal. Dat heeft nog te maken met een oude frustratie, die ik indertijd in Finland opgelopen heb. Meerdere malen is het mij overkomen dat mijn Finse gesprekspartner, met wie ik over het Fins en over taal in het algemeen van gedachte wisselde, het Nederlands afdeed als een taalsalade. Ik voelde mij dan enigszins beledigd en legde uit hoe oud het Nederlands als zelfstandige taal is. Dat het eerder op schrift is gesteld dan het Duits, enzovoort. Anderzijds begrijp ik wel

waar die gedachte over de taalsla vandaan komt. Wanneer je op school Zweeds, Engels, Duits en misschien zelfs Frans geleerd hebt, kom je in het Nederlands veel woorden uit die talen tegen of op zijn minst woorden met een zelfde Germaanse achtergrond. Maar ... lekker zat het mij toch niet. Kwam nog bij dat de Finse spreker er vaak van overtuigd was zelf een pure taal met een heel eigen en bijzondere woordenschat te spreken.

Dat het Fins helemaal niet zo’n zuivere taal is, ontdekte ik stukje bij beetje toen ik langer in Finland woonde en ook wat van het Zweeds begon te begrijpen. Allerlei woorden die niet met de natuur, maar met cultuur of kerk te maken hebben, blijken uit het Zweeds geleend te zijn. Ik noem er een paar in de volgorde Zweeds, Fins, Nederlands: gatan, katu, straat; kyrka, kirkko, kerk; torg, tori, markt. En zo zijn er nog veel meer. Natuurlijk zijn er ook veel moderne leenwoorden die geen vertaling behoeven, zoals professori, traktori, manipuloida en dergelijke.

Na het intikken bij Google van “lainasanoja” (leenwoorden) kwam ik op een paar websites* terecht die dat onderwerp behandelen. Zo werd mij duidelijk dat in het Fins ten minste 4000 leenwoorden van Zweedse oorsprong* zitten terwijl in de Zweedse taal slechts zo’n 10 woorden met een Finse achtergrond zijn opgenomen. Op een andere site** stond een artikel van een Finse taalwetenschapper, Kalevi Wiik, die via een tabel met diverse zinnen liet zien, dat vanaf zo’n vierduizend jaar voor Christus tot aan de moderne tijd het Fins

onder invloed gestaan heeft van vele andere talen.

Zo kom ik weer terug bij mijn enthousiasme voor het internet en de ongelooflijke hoeveelheid informatie, die je daar kunt vinden. Zelfs oude frustraties blijken zich als vanzelf op te lossen. Via wikipedia, Google en allerlei andere sites kreeg ik voorgeschoteld wat ik steeds al vermoedde: ook de Finse taal is niet zo zuiver als haar “native speakers” ons graag willen doen geloven. Finland is en was altijd al een echt stuk Europa.

Carel van Bruggen

* fi.wikipedia.org/wiki/Ruotsin_kieli#Ruotsin_lainasanoja_suomeen
** Kalevi Wiik www.finnica.fi/seminaari/99/luennot/wiik.htm (taulukko 2)

Eläköön internet!

Internet on loistava tietokanava. Viimeksi luin sanomalehdestä – sekin on edelleen tärkeä tietolähde – että internetissä on kaikkien käytettävissä ilmainen tietosanakirja, wikipedia. Parin päivän päästä etsin jotain tietoa Googlin kautta ja sattumoisin tuli vastaan wikipedia. Löysin sen, mitä olin etsimässä, ja sitten huvikseni kirjoitin hakusanaksi “suomenkieli”. Se johdatti minut hienolle sivulle, missä oli kaikenlaista mielenkiintoista tietoa ja jopa taulukkona kaikki suomenkielen sijamuodot. Siinä näytettiin havainnollisesti

kuinka yksinkertainen sana “talo” voidaan taivuttaa 15 eri sijamuotoon.

Tämän mielenkiintoisen nettisivun myötä, josta muuten voi etsiä tietoja kaikilla kielillä, siis myös suomeksi, tulin ajatelleeksi etsiä tietoa suomenkielen lainasanoista. Tämä ajatukseni pohjautui oikeastaan vanhaan turhautumiseeni. Vuosia sitten Suomessa asuessani suomalaiset keskustelutoverini puhuessamme suomenkielestä ja kielistä yleensä usein esittivät, että hollanninkieli on aikamoista kielisalaattia. Olin tuosta toisaalta vähän loukkaantunut ja yritin selvittää, kuinka vanhaa perua hollanninkieli itsenäisenä kielenä on, ja että sitä on kirjoitettu jo ennenkuin saksaa, jne. Toisaalta ymmärrän kyllä, mistä tämä ajatus kielisalaatista tulee. Niille, jotka koulussa ovat lukeneet ruotsia, enlantia, saksaa ja ehkä ranskaakin, tulee hollanninkielessä vastaan paljon sanoja, joilla on sama germaaninen tausta. Mutta... silti tuo asia jäi vähän kaivelemaan. Lisäksi vielä moni suomalainen vakuutteli, että suomenkieli on puhdas kieli ja sillä on ihan omintakeinen sanasto.

Asuessani pitempään Suomessa ja alkaen myös hieman ymmärtää ruotsia tulin vähin erin huomaamaan, ettei suomenkieli niin “puhdas” kieli olekaan. Kaikenlaiset sanat, jotka eivät liity luontoon vaan kulttuuriin tai kirkkoon, näyttäivät tulleen ruotsinkielestä. Tässä pari esimerkkiä järjestyksessä ruotsiksi, suomeksi, hollanniksi: gatan, katu, straat; kyrka, kirkko, kerk; torg, tori, markt. Ja esimerkkejä löytyisi vaikka kuinka paljon. Luonnollisesti on suomenkielessä vielä suuri joukko nuoria lainasanoja, jotka

eivät käännöstä kaipaa, kuten professori, traktori, manipuloida jne. Kun annoin Googleen etsittäväksi “lainasanoja”, tulin parille nettisivulle*, jotka käsittelevät tuota aihetta. Niin minulle selvisi, että suomenkielessä on ainakin 4000 lainasanaa, joiden alkuperä on ruotsinkielessä*, kun taas ruotsinkielessä on vain 10 lainasanaa suomesta. Toisella nettisivulla** oli suomalaisen kielitieteilijän, Kalevi Wiikin kirjoitus, jossa hän näytti erilaisilla lauseilla taulukon muodossa, kuinka suomenkieli on lähtien ajasta noin 4000 vuotta e.Kr. nykypäivään saakka saanut vaikutteita muista kielistä.

Niinpä palaan takaisin internet-innostukseeni ja siihen valtavaan tietomäärään, mitä sieltä voi löytää. Jopa vanhat turhautumat näyttävät tulleen selvitetyiksi. Wikipedian, Googlen ja kaikenlaisten muitten sivustojen kautta ammensin tietoa, josta olin aina uumoillut, nimittäin, ettei suomenkieli ole niin puhdasta kuin syntyperäiset suomenpuhujat mielellään uskottelevat. Siis, Suomi on ja on aina ollutkin aito osa Eurooppaa.

Carel van Bruggen

(käännös Pirkko van Bruggen)

* fi.wikipedia.org/wiki/Ruotsin_kieli#Ruotsin_lainasanoja_suomeen

** Kalevi Wiik www.finnica.fi/seminaari/99/luennot/wiik.htm (taulukko 2)

Finse Kunst rond 1900

Zondag 13 november 2005 waren meer dan 40 leden van de vereniging Nederland-Finland in het gemeentemuseum van Den Haag om de tentoonstelling “Finse kunst rond 1900” te zien.

We werden opgewacht door Pirkko van Bruggen, die met een Fins en Nederlands vlaggetje duidelijk maakte, waar we heen moesten.

In drie groepen kregen we een rondleiding langs een aantal van de meeste karakteristieke werken van o.a. Akseli Gallen-Kallela, Helene Schjerfbeck, Hugo Simberg en Ellen Thesleff.

De toelichting van onze gids was erg interessant. Ze vertelde over de invloed van de Zweedse en Russische overheersing, en de positie van de kunst in de ontwikkeling naar de zelfstandigheid van Finland. Over de ontwikkeling van kunstenaars van een meer naturalistische naar een meer symbolistische en mythische manier van werken. Hoe door een meer gestileerde, minder natuurge trouwe verbeelding toch sterker de sfeer van een landschap, of de emotie van personen opgeroepen kan worden. Diverse kunstenaars verbleven ook kortere of langere tijd in Frankrijk, en ondergingen daar de invloed van de Franse kunst van die tijd, die vooral tot uiting komt in pointillistisch werk en fellere kleuren. Vrouwen zijn relatief sterk

vertegenwoordigd onder de Finse kunstenaars van die tijd. Vooral Ellen Thesleff heeft met haar kortgeknippte haar een krachtige, zelfbewuste en moderne uitstraling. Verder was er nog een videopresentatie, met mooie beelden en een interessante toelichting. Dit alles in de sfeervolle omgeving van het door Berlage ontworpen museum.

Kortom: de moeite waard.

(www.gemeentemuseum.nl)

Suomalaista taidetta vuoden 1900 paikkeilla

Sunnuntaina 13. marraskuuta 2005 oli reilut 40 Alankomaat-Suomi Yhdistyksen jäsentä Haagin Kaupunginmuseumissa nähdäkseen näyttelyn Suomalaista taidetta vuoden 1900 paikkeilla.

Meitä odotti Pirkko van Bruggen joka Suomen ja Hollannin lipuilla teki meille selväksi minne piti mennä. Meidät jaettiin kolmeen ryhmään ja oppaan avulla kiersimme ja katsoimme kaikkein luonteenomaisimmat teokset taiteilijoilta, kuten mm Akseli Gallen-Kallela, Helene Schjerfbeck, Hugo Simberg ja Ellen Thesleff.

Oppaamme selostus oli hyvin mielenkiintoinen. Hän kertoi Ruotsin ja Venäjän vallan ajan vaikutuksesta sekä taiteesta tilanteesta jolloin Suomi oli kehittyvässä itsenäisessä. Sekä taiteilijoiden kehityksestä lähinnä naturalismista enemmän symboliseen ja myyttiseen työtapaan. Kuinka enemmän tyylielästä ja vähemmän naturalistisesta kuvauksesta kuitenkin voidaan voimakkaammin tuoda esille maiseman tunnelma tai ihmisten tunnetila.

Monet taiteilijat asuivat lyhyemmän tai pitemmän aikaa Ranskassa ja saivat sieltä vaikutteita sen ajan ranskalaisesta taiteesta joka lähinnä ilmeni pointillistisina töinä kirkkaine väreineen.

Naiset ovat suhteellisen voimakkaasti esillä sen ajan suomalaisten taiteilijoiden joukossa. Etenkin Ellen Thesleff lyhyeksi leikattuine hiuksineen antaa hyvin voimakkaan, itsevarman ja modernin vaikutelman.

Lisäksi siellä on myös videoesitys, kauniine kuvineen ja mielenkiintoisine selostuksineen. Tämä kaikki Berlagen suunnitteleman museon tunnelmallisessa ympäristössä.

Siis lyhyesti kannattaa käydä.

(www.gemeentemuseum.nl)
(käännös: Marjut Suvisaari)

Aurinko's maiden trip

Op de drijvende watersport HISWA in 2002 zagen wij een motorboot, een Minor 29, die er opmerkelijk uitzag. Een opvallende verschijning tussen de vele andere boten. Natuurlijk mochten we aan boord een kijkje nemen en we waren meteen onder de indruk van het interieur dat met inventiviteit was ontworpen. Dat wil zeggen dat met de beschikbare ruimte slim is omgegaan met behoud van comfort. Gezien onze affiniteit met Finland waren we blij te horen dat het een Finse boot betrof, een garantie voor kwaliteit. Hoewel we op dat moment nog niet dachten aan stoppen met zeilen blijft zo'n kennismaking toch ergens in het onderbewustzijn zweven. Dat moment brak een jaar later aan: na een zware en vermoeiende zeiltocht van Tyboron (noord Jutland) rechtstreeks naar IJmuiden met jongste zoon Meindert, beseftte ik dat het met zeilen welletjes was geweest. De mooiste herinneringen aan eerdere zeiltochten, zoals de reis naar Helsinki in 2000, konden mij niet op andere gedachten brengen. En zo gingen wij ons oriënteren op de motorbootmarkt.

Het eerste wat opviel was de gigantische verscheidenheid aan motorboten. Ook al is het gewenste vaargebied bekend en het te besteden bedrag tot achter de komma ingevuld dan nog is het moeilijk om een keuze te maken. Omdat we in Nederland de ware boot niet konden vinden, besloten we onze oriëntatie voort te zetten in

Finland in combinatie met een al eerder geplande herfstvakantie. Uit een brochure van de Finse Ambassade met Finse zeil- en motorjachten had ik zes boten geselecteerd. Aan het einde van de vakantie hadden we vijf motorjachten gezien zonder de "ware" gevonden te hebben. De "ware", dat is een boot die ook geschikt is voor kustwateren, geschikt is voor langer verblijf aan boord, dus geen weekender, en een beperkte "kruiphoogte" heeft. Dit is de hoogste hoogte boven de waterlijn. De meeste bruggen in Nederland hebben een doorvaarthoogte van 2.50m. Als de boot hoger is moeten de bruggen open voor doorvaart en als zeiler weet ik hoeveel tijd dat vergt. In Finland heeft men nauwelijks te maken met lage bruggen en in sommige ontwerpen is dat herkenbaar zoals de Minor boten.

Op de terugweg richting Turku, om de ferry naar Zweden te nemen, hadden we tijd over. We besloten daarom toch naar nummer zes te gaan kijken. Het was even zoeken voordat we de Albatross werf aan de Maalarimestarintie 3 te Piikkiö gevonden hadden. Esko Syrjäsuo, de eigenaar/bedrijfsleider begroette ons hartelijk en leidde ons rond door het bedrijf. Esko spreekt uitsluitend Fins in rap tempo. Zijn "roots" liggen in Karelië en dat schijnt de verklaring te zijn voor zijn spreesnelheid. Onze kennis van de Finse taal is op het niveau van boodschappen doen en de weg vragen. Toch begrepen wij zijn uitleg min of meer.

Albatross bouwt drie versies. De "Sun Albatross", te gebruiken als "weekender", de "Flying Albatross" voor langer verblijf

aan boord en de "Queen Albatross" om permanent op te verblijven en oceaanwaardig. Mijn belangstelling ging uit naar de "Flying Albatross" en gelukkig stond er een op het terrein zodat we een kijkje konden nemen. Vergeleken met de eerder bezichtigde boten was deze qua ruimte en comfort erg aantrekkelijk.

De Flying Albatross is een ruime boot. Lengte 9m, breedte 2,90m, diepgang 0,80m en een kruiphoogte van 2,20m. Materiaal polyester. Een 100 pk Yanmar diesel levert een kruisvaart van 12 knopen (dat is 12 zeemijlen per uur ofwel 22 km/uur) met een maximum vaart van 15 knopen (28 km/uur). De rompvorm is die van een "half glider", hoe hoger de vaart des te meer komt de romp uit het water en des te minder ondervindt de romp weerstand van het water. De inhoud van de dieseltank is 250 liter, de watertank 100 liter en de

septic tank 65 liter. Standaard is de boot uitgerust met o.m. een Suunto magnetisch kompas, een Wallas kooktoestel dat werkt op dieselbrandstof, een schuifluik over de volle breedte van het kajuitdak met daarin een 50 x 50 cm luik boven de stuurstoel. Twee accu's met relais voor parallelschakeling, navigatielichten, elektrische hoorn, een roestvrijstalen aanrecht (2-delig). Drukwater, dus stromend water, Er zijn 4 vaste kooien (bedden); 2 in het voorschip en 2 in de achterkajuit. Verder is er de mogelijkheid om door het laten zakken van het tafelblad nog 2 extra kooien te creëren.

Vergeleken met de eerder bezochte boten leek de prijs zeer concurrerend. We kregen ter nadere overdenking een aantal folders mee. De Flying Albatross verdween niet uit onze gedachten. Na thuiskomst heb ik me eerst op "Muikku" gestort, het

hele schip leeggetrokken, alles grondig schoongemaakt en onderhoud gegeven. Daarna was één advertentie in het clubblad van de Waarschippers voldoende om de verkoop in gang te zetten. Kort na de jaarwisseling, januari 2004, ontvingen we van Esko twee toegangskaartjes voor de Helsinki boatshow. Helaas zaten we midden in een verbouwing zodat we niet weg konden. We besloten de kaartjes te sturen naar Finse vrienden Kai en Helena Granholm met het verzoek om eens kritisch naar die boot te kijken. Kai heeft in het verleden de Atlantische Oceaan twee keer single-handed overgezeild in een door hemzelf ontworpen en ingerichte Sparkman & Stephens. Kortom iemand met verstand van zaken. Na zijn bezoek aan de boatshow ontvingen we een lange e-mail, waarin hij zijn enthousiaste bevindingen beschreef. Geheel tegen mijn verwachting in was er geen enkel punt van kritiek. Spontaan wierp Kai zich op als intermediair om het taalprobleem op te lossen. Ook werd een varende kennismaking met een Flying Albatross in het vooruitzicht gesteld.

Intussen was “Muikku” van eigenaar gewisseld en zo konden we zonder bezwaar de varende kennismaking tegemoet zien. 1 Juli 2004 was het zover. We reden in gezelschap van Kai naar een jachthaven in de buurt van Otaniemi, waar we Esko vonden aan boord van een Flying Albatross. De eigenaar was zo vriendelijk geweest om de boot voor één dag aan ons ter beschikking te stellen. Het was in ieder geval mooi weer, zodat we ons gerust op wat meer open water konden begeven. Ruimte genoeg om allerlei manoeuvres uit

te voeren die wat meer licht werpen op het karakter van de boot. Na afloop kwam de vraag ter tafel wat we ervan vonden. Belangrijke beslissingen worden soms snel genomen. Na ons “ja” hebben we een keuze gemaakt uit de lijst van extra's. De navigatieapparatuur zou ik zelf aanleveren. We spraken af om op 9 juli in Naantali, een watersportcentrum even ten westen van Turku, het contract te ondertekenen. Kai zou zorgen voor een Engelse versie van het contract, zodat wij ook zouden begrijpen waar we onze handtekening onder zouden zetten. De prijs die wijzelf berekend hadden (standaard uitvoering plus extra's) kwam gelukkig overeen met de berekening van Esko. We tekenden de Finse en de Engelse versie en daarmee was de koop bezegeld. We besloten ook om de boot zelf over te varen naar Nederland.

Begin november gingen we met de auto naar Piikkiö om de navigatieapparatuur te brengen en met Esko de gewenste lay-out te bespreken. Ook brachten we al een deel van de nodige uitrusting voor de overtocht aan boord omdat, als we volgend jaar de boot zouden gaan halen, we naar Turku zouden vliegen en dan weinig bagage mee zouden kunnen nemen. Het was wel wat men noemt een “bliksem” bezoek: 's ochtends met de ferry aankomen in Turku en 's middags met de ferry terug naar Stockholm.

Intussen verliep de e-mail correspondentie tussen Esko en mij via Reykjavik. Kai was inmiddels benoemd tot Fins ambassadeur in IJsland en trad op als mediator. Het uitblijven van de levering van de dieselmotor leidde tot enige

bezorgdheid. Esko had de motor begin november verwacht maar een bevestiging van de ontvangst bleef uit alsmede enige verklaring. Het plaatsen van de diesel was essentieel, als voorwaarde voor het betalen van de 3e rekening “kun vene on valmis”. Desalniettemin viel kort na de jaarwisseling ineens de 3e rekening in de bus. Nadat we Kai hadden bericht over deze onbegrijpelijke gang van zaken kregen we al gauw de geruststellende mededeling, dat we voorlopig niet hoefden te betalen. De rekening was door een vergissing van het kantoor in de kerstdrukte ten onrechte verzonden. In de wetenschap dat “het kantoor” bemenst wordt door slechts één persoon, Esko's partner, Tanja, konden we ons niet voorstellen dat de vergissing iets met de “Kerstdrukte” te maken kon hebben. Goed dat Kai, als Fin, Esko aan de afspraken in het contract kon houden.

Ook in januari 2005 werd geen Yanmar diesel geleverd. Zou er misschien iets anders aan de hand zijn? Kai besloot om eens poolshoogte te gaan nemen. Hij moest toch voor een bespreking in Helsinki zijn. Esko vertelde hem dat de levering van de motor was vertraagd tengevolge van een nieuw voorraadbeleid van de Yanmar vertegenwoordiger in Scandinavië, m.a.w. zo weinig mogelijk motoren in voorraad op de plank met langere levertijden tot gevolg. Verder kon Kai zien dat er aan de boot niet veel gedaan was en dat deze dus in menig opzicht verre van “klaar” was. Bovendien viel er in het bedrijf geen enkele activiteit waar te nemen. Met Esko werd overeengekomen dat wij na ons 2e bezoek in maart de 3e betaling zouden verrichten,

nadat we de boot hadden geïnspecteerd. Kai zou dan ook aanwezig zijn. Al met al had ons vertrouwen in de zaak een lelijke deuk gekregen.

Op 25 februari kwam het verlossende bericht dat de diesel was geleverd. Medio maart reisden we weer af naar Finland om te kijken hoe de vlag erbij stond en ook om de rest van de uitrusting aan boord te brengen. Deze keer had het gesneeuwd maar de weg door Zweden, Göteborg – Stockholm, was goed berijdbaar. Het was bovendien een prachtig gezicht. Bij aankomst in Turku vroor het stevig. Een douaneman wierp een blik in onze auto, gevuld met watersportuitrusting, en vroeg verbaasd wat we in Finland kwamen doen.

Aangekomen in Piikkiö werden we, als gebruikelijk, hartelijk ontvangen door Esko en Tanja. Samen met Kai hebben we het schip, nu de “Aurinko”, aan een grondige inspectie onderworpen. Enkele essentiële onderdelen ontbraken nog zoals de schroef, een Amerikaans fabrikaat uit Michigan. Ook het anker ontbrak nog. Hier en daar was de afwerking nogal slordig uitgevoerd, maar Esko beloofde al onze opmerkingen ter harte te nemen en verbeteringen aan te brengen. Ons argument, dat op de keeper beschouwd een boot zonder schroef en anker nog niet “klaar” te noemen is, werkte als een rode lap op een stier. Wij wilden geen onenigheid. Naarmate de levering nadert ben je als klant in toenemende mate afhankelijk van de goede wil van de leverancier. We beloofden de 40% over te maken, ondanks de afwezigheid van de schroef. Gelukkig werd de toestand weer

genormaliseerd maar het was voor ons als Finland-fans toch een vreemde ervaring.

Op 29 april, ruim een week voor vertrek naar Finland, kregen we weer tegenslag. Freddy was afgereisd naar Den Haag om te winkelen i.v.m. het aanstaande huwelijk van onze jongste zoon. Ze struikelde en viel zodanig dat haar linker elleboog uit de kom schoot. Gelukkig kwam een passerende marechaussee haar te hulp, hij bracht Freddy naar het Westeinde ziekenhuis. Daar is de elleboog weer in de kom gezet en opgesloten in gips. Dat was natuurlijk een heel ongelukkig moment. Wat moesten we doen? De reis uitstellen en alle opstappers afbellen of het er toch maar op wagen, wetende dat Freddy al die tijd niets anders kon doen dan meekijken. We besloten het laatste; na 2 weken controle in Finland en na 4 weken het gips eraf in

Zweden. Op zondag 8 mei vlogen we via Helsinki naar Turku, waar Esko ons met een big smile stond op te wachten. Het was zonnig weer met een stralend blauwe hemel. Hij reed ons naar de jachthaven van Kaarina, waar Aurinko op ons lag te wachten.

De jachthaven van Kaarina was een oase van rust, hetgeen wij na de hektiek van de afgelopen periode, als weldadig ervoeren. Het watersportseizoen was nog niet begonnen en er lagen nog maar enkele boten onbemand in het water. Aurinko lag afgemeerd in een box met het voorschip naar buiten d.w.z. naar de lengterichting van het water. Een prachtig en wisselend uitzicht. Vooral 's avonds als de wind gewoonlijk gaat liggen en het wateroppervlak een spiegel wordt. Het plan was om tien dagen in

Kaarina te blijven en om in die periode 50 vaaruren te maken in de omgeving. Het eerste garantieonderhoud van de motor kon dan voor vertrek naar Nederland worden uitgevoerd. Bovendien kregen we zo de gelegenheid om het schip te leren kennen, mankementen op te sporen en het manoeuvreren onder de knie te krijgen. Tijdens de eerste nacht aan boord merkten we hoe koud het 's nachts nog was. Mijn kale hoofd vroor er zowat af en ik wist nog niet hoe de verwarming in te schakelen. In het vervolg werd met wollen muts op, trui, lange marineonderbroek en dikke wollen sokken aan de voeten geslapen. Toen Esko de volgende morgen kwam kijken, kregen we uitleg over de verwarming. Die nacht was het nog kouder, maar we sliepen een stuk behaaglijker.

De maandag werd besteed aan inrichten van de kajuit en het zoeken naar kleding die tijdens ons eerdere bezoek ergens was opgeborgen, maar waar? En natuurlijk boodschappen doen op de Brompton vouwfiets. Een plaatsje met de grootte van Kaarina en omgeving heeft twee supermarkten met een indrukwekkend en aantrekkelijk assortiment. Met tassen vol keerde ik terug naar Aurinko. Terwijl ik bezig was één tas aan boord te brengen, bleef de andere op de steiger staan. Teruggekomen zag ik dat een grote kraai een doos met gebak, zonder vooraf verkregen toestemming, uit de tas had getrokken en aanstalten maakte om de verpakking te openen. Ik kan veel hebben, maar er zijn grenzen! 's Middags had ik nog tijd om de apparatuur uit te testen. Het viel op dat de "eigen positie" niet helemaal

correct was. Het scherm van de plotter toonde de eigen positie op de wal hetgeen niet met de werkelijkheid overeenkwam. De Finse cartografie gebruikt een afwijkend referentiepunt. Na wijziging van de betreffende instelling op de kaartplotter was het euvel verholpen en lagen we ook het scherm bij de steiger. Dinsdag stond gepland als eerste vaardag. Esko voer mee om aanwijzingen te geven. Hij kwam met een fles Baltic rum en verzekerde ons dat wij het nu niet langer koud zouden hebben.

In het plaatselijke gezondheidscentrum/ ziekenhuis van Kaarina zou controle plaatsvinden van Freddy's arm. Toen we op de afgesproken tijd bij de arts waren, kregen we te horen dat de vorige dag het enige röntgenapparaat het definitief begeven had en dat voor een nieuw apparaat voorlopig geen fondsen beschikbaar waren. Nu moesten we een afspraak zien te maken met het academisch ziekenhuis van Turku. Gelukkig werkt een schoonzuster van Esko bij de spoedgevallen receptie en zo konden we daar de volgende dag al terecht. De arm zag er goed uit. Bij de afrekenbalie werd ons gevraagd naar onze "european international insurance card". Nooit van gehoord. Dan moet u wel veel betalen. Het zij zo.

De overige dagen hebben we het water "wit" gevaren om de 50 vaaruren vol te maken. We leerden de omgeving, Turunmaan saaristo, goed kennen. Naast de elektronische kaart maakten we ook gebruik van de buitengewoon handige Finse jachtkarten. De kustwateren zijn

verdeeld in aan elkaar grenzende gebieden. Aan elk gebied is een letter toegekend. Turunmaan saaristo heeft letter D. Dan volgt een zodanige onderverdeling dat elke kaart kan worden weergegeven op een schaal waar de jachtshipper wat aan heeft. Er moeten voldoende details op te zien zijn. Zo bevat Turunmaan saaristo 35 kaarten, die tezamen het gehele gebied bestrijken. Deze zijn samengevoegd in een ringband, (46 cm x 34 cm). Goed hanteerbaar in een kleine ruimte zoals gewoonlijk op een zeiljacht of motorboot. Voorin is een overzichtskaart van waaruit men de van toepassing zijnde kaart kan selecteren. Aan de rand van elke kaart zijn de aansluitende nummers vermeld. Zo begonnen wij op kaart 705 (Kaarina) en varend naar het westen gingen we over op kaart 707 (Airisto Erstan) en daarna kaart 706 naar Turku. Dit in tegenstelling tot de onhandige Zweedse båtsportkort (60 cm x 43.5 cm) waar het heel wat lastiger is om de aansluitende kaart te vinden. Het zijn bovendien losse vellen die door hun afmeting op geen enkele kaartentafel passen. Als ik EU-commissaris watersportzaken was dan wist ik het wel, ik zou het Finse systeem Europawijd invoeren.

Op dinsdag 17 mei kwam de Yanmar monteur voor het garantieonderhoud. Dit bestaat voornamelijk uit olie verversen, nieuwe filters monteren en de kleppen controleren. De diesel nalopen op eventuele lekkages. 's Middags meldde Ville Rönkä zich, onze eerste opstapper, zoon van goede vrienden uit Joutsa, en eerder meegevaren met "Muikku" in 2000 op het traject Helsinki – Visby – Kalmar.

Wij hadden ons toen verheugd op een culinaire zeiltocht omdat Ville de kost verdient als kok in een hotel. Helaas hebben wij toen weinig van zijn kunnen gezien (geproefd), zeeziekte speelde hem parten. Inmiddels opgeklommen naar de top van de Italiaanse keuken in Finland en nu met de beschikking over een kombuis met uitzicht op de horizon, was er reden genoeg voor hem om deze keer wat meer te presteren. Hij had in ieder geval de nodige ingrediënten meegebracht. Omdat het onze laatste dag in de jachthaven van Kaarina was, hadden we Esko en Tanja uitgenodigd voor een afscheidsborrel en een eenvoudige maaltijd. Van Tanja kregen we twee omslagdekens tegen de kou. Het afscheid was heel hartelijk.

Woensdag 18 mei, op mijn verjaardag, vertrokken we om 8.30 uur uit de jachthaven van Kaarina voor de thuisreis, de volgende mijlpaal. Omdat de boot een CE.C keur heeft, d.w.z. zeewaardig t/m kustwateren, hadden we een route uitgezet die daar zoveel mogelijk aan voldeed; via de Finse Åland archipel oversteken naar de Zweedse scherenkust, vervolgens de Zweedse kust volgen, oversteken naar Denemarken en dan in Duitsland het Nord-Ostseekanal naar de Elbe. Afhankelijk van het weer zouden we dan óf buitenom naar de Dollard/Delfzijl kunnen varen óf via de kanalen binnendoor onze weg naar Nederland kunnen vervolgen. Volgens de planning zouden we op vrijdag 17 juni aankomen in Oegstgeest, een week voor het huwelijk van Meindert.

Een heldere blauwe lucht met witte wolken was het décor van de Finse scherenkust. Al snel rondten we het eilandje Juko-Luoto en voeren tussen de eilanden Satava aan stuurboord en Kaskett aan bakboord door in westelijke richting naar Airisto Erstan, het ruime water waar het zeeverkeer van en naar Turku vaart. Voor de eerste overnachting vonden we plaats in de jachthaven van Helsö op het eiland Kökar, Finland's meest zuidelijke gemeente. De Finse gastvlag werd nu vervangen door de gastvlag van Åland. Op één ander onbemand motorjacht na was de haven nog helemaal leeg. Volgens de havenmeester zouden we een maand later in deze haven geen plaats meer vinden vanwege de drukte. Sauna, douches, toiletten en walspanning stonden echter tot onze beschikking. Ville, die zich op het eerste traject een bekwaam navigator had getoond, ging nu aan de slag met het verjaardagsdiner: gevulde kwartels, Finse aardappels en nog meer tongstrelende lekkernijen. Dit in combinatie met een heerlijke Italiaanse wijn was een waardig besluit van onze eerste trajectdag.

De volgende dag voeren we via de Kökarsfjärden naar Degerö. De westenwind was behoorlijk aangetrokken en de ruitenwissers moesten aan vanwege overkomend buiswater. Omdat de wind niet minderde, besloten we in Degerby te stoppen en beter weer af te wachten voor de oversteek naar Zweden. We vonden een haventje met dieselpomp en waterkraan, een goede gelegenheid om af te meren. De brandstoftank van 250 liter is groot genoeg om het enige tijd uit te houden, maar de watertank van 100 liter is krap. Om diesel

te tanken moesten we ons melden bij de nabijgelegen supermarkt. Geen probleem, naderhand betaal je gewoon bij de kassa. Voor het water werd 1 euro verlangd in de automaat. Er kwam echter geen druppel water. We werden verwezen naar het gemeentehuis. Ik informeerde de dame bij de receptie van het gebeurde. Daarop ging ze resoluut naar de kluis, opende de deur en gaf mij één euro terug. "Problem solved" merkte Ville droogjes op. Kort daarna zagen we echter toch drie mannen op de kade bezig met het in bedrijf stellen van de watervoorziening. Zo vertrokken we aan het einde van de middag volledig opgetopt richting Zweden. We hadden het watersportseizoen in Degerby geopend. Het werd een mooie rustige windstille avond. Zo verlieten we de Finse wateren met een vaart van 10 knopen en de stuurautomaat in werking. Het was puur genieten.

Naschrift

We bereikten onze thuishaven op zaterdag 18 juni. Één dag later dan de planning, maar nog steeds ruim op tijd voor het huwelijk van Meindert op 25 juni. Het was geen gemakkelijke overtocht geweest. Vanaf de Kalmarsund in Zweden hadden we veel harde tegenwind gehad. Daarom hebben we na het Kielerkanaal gekozen voor het traject binnendoor. Technische problemen hebben we gelukkig niet gehad.

Tocht in getallen:

Totaal aantal dagen	41
Vaardagen	32
Totaal aantal vaaruren	217,5
Vaaruren vanaf Finland	170
Totaal aantal mijlen	1452
Mijlen vanaf Finland	1151
Totaal liters dieselolie	900

Evert Schut

Ilmiliekki Quartet

Agenda Finse evenement- en Suomalaistapahtumat

27.2-2.3	De Kuhmo Chamber Soloists op tournee / Kuhmon Kamarimusiikin solistit kiertueella: 27.2. Wageningen (Wageningen Universiteit), 28.2. Den Haag (uitverkocht/loppuunmyyty), 1.3. Deventer (Deventer Schouwburg), 2.3. Groningen (De Oosterpoort)
9.-31.3	Nederlands Dans Theater I met o.a. / mukana mm. Tero Saarinen op tournee / kiertueella: 9.-11.3. + 24.-25.3. Den Haag (Lucent Danstheater), 22.3. Apeldoorn (Orpheus), 29.3. Den Bosch (Theater aan de Parade), 31.3. Venlo (De Maaspoort)
10.3	Den Haag (Dr. Anton Philipszaal); Het Residentie Orkest speelt o.l.v. Miguel Hart- Bedoya muziek van Rachmaninov (pianoconcert nr. 2) en Sibelius (symfonie nr. 2), solist Natasha Paremski/Residentie Orkest soittaa Miguel Hart-Bedoyan johdolla Rachmaninovin pianokonserton nr. 2 ja Sibeliuksen toisen sinfonian (solistina Natasha Paremski)
19.3	ALGEMENE LEDENVERGADERING Utrecht (Het Spoorwegmuseum) om 13.15 uur, zie uitnodiging / YHDISTYKSEN VUOSIKOKOUS klo 13.15, ks. kutsu
15.4	Ilmiliekki Quartet, jazz concert / jazz konsertti Rotterdam (Theater Lantaren/ Venster, Gouvernestraat 133)
18.5.-27.8	"Relationships – Three perspectives on the Finnish basketry" tentoonstelling vlechtkunst / punontataiteen näyttely, Noordwolde (Nationaal Vlechtmuseum)
20.5	Den Haag (Dr. Anton Philipszaal); Het Residentie Orkest met Susanna Mälkki/ Susanna Mälkki johtaa Residentie Orkestia

Uitnodiging voor de Algemene Ledenvergadering

zondag 19 maart 2006 te Utrecht
aanvang 13:15 uur

Het bestuur van de Vereniging Nederland-Finland nodigt hierbij haar leden uit voor de jaarlijkse algemene ledenvergadering. Ook dit jaar heeft het bestuur gekozen voor een speciale locatie, namelijk het vernieuwde Spoorwegmuseum te Utrecht. Hier kan na afloop van de ALV gezamenlijk de fascinerende wereld van het spoor ontdekt worden.

De agenda is als volgt vastgesteld:

1. Opening
2. Mededelingen en ingekomen stukken
3. Goedkeuring van de notulen van de ALV d.d. 10 april 2005
De notulen zijn geplaatst op onze website www.xs4all.nl/~vnf.
4. Jaarverslag van de secretaris
5. Jaarverslag van de penningmeester
6. Verslag van de kascommissie
7. Benoeming van de kascommissie voor het jaar 2006
8. Bestuursverkiezing
Aftredend bestuurslid:
- Anja Guldemon (vice-voorzitter),
niet herkiesbaar
Herkiesbaar voor een tweede periode van drie jaar:
- Johanna Kamunen
Kandidaat bestuurslid:
- Hans Verasdonck

Overeenkomstig art. 9 lid 1c van de statuten kunnen door tenminste zes gewone leden tegenkandidaten schriftelijk bij het secretariaat worden aangemeld, tenminste zes dagen voor de dag van de vergadering.

9. Begroting 2006
10. Activiteitenplan 2006
11. Informatie voor de leden en algemene informatie
12. Rondvraag
13. Sluiting

spoorwegmuseum

Reserveren bezoek spoorwegmuseum
Aansluitend op de ALV kunnen diegenen die vergadering bezoeken **gratis** deelnemen aan een speciaal voor onze leden georganiseerd bezoek aan het Spoorwegmuseum. Tijdens een anderhalf uur durende tocht maakt u een avontuurlijke reis door de tijd met imposante locomotieven en kunt u ervaren hoe fictie en werkelijkheid samenkomen in het vernieuwde museum. Het aantal deelnemers aan dit bezoek is maximaal 40.

Wilt u een plaats reserveren, dan kunt u zich vóór 10 maart telefonisch aanmelden via telefoonnummer 030-6916536 (tot 18:00 uur) of via een e-mail naar vnf@xs4all.nl.

Mocht u niet in de gelegenheid zijn om de vergadering bij te wonen en wilt u toch met ons het museum bezoeken, dan kunt u tegen de gereduceerde prijs van € 8,00 per persoon aan het bezoek deelnemen. Wilt u uw kinderen meenemen dan zijn zij van harte welkom. Entreprijs per kind bedraagt € 4,00. Deelnemers aan de ALV hebben echter voorrang bij het reserveren. Indien u hiervan gebruik wilt maken, geldt dat u vooraf moet reserveren en, nadat wij uw reservering hebben bevestigd (want vol is vol), bovengenoemd bedrag betalen op onze bankrekening: 54.92.86.705, Vereniging Nederland-Finland te Zeist ondervermelding van 'Spoorwegmuseum'.

Pas hierna is uw reservering definitief. Komt u alleen voor de rondleiding dan dient u uiterlijk om 15:00 uur in het Spoorwegmuseum aanwezig te zijn. Vergeet dan niet u in het museum aan te melden.

Adres vergaderzaal en route
Het Spoorwegmuseum,
Maliebaanstation,
3581 XW Utrecht

Voor een routebeschrijving per auto of openbaar vervoer verwijzen wij u naar www.spoorwegmuseum.nl. Na ontvangst van uw aanmelding sturen wij u samen met de bevestiging van uw reservering de routebeschrijving toe.

Wij rekenen op uw komst naar de algemene ledenvergadering en horen graag uw mening over onze vereniging.

het bestuur

Kutsu vuosikokoukseen

**sunnuntaina maaliskuun
19. päivänä 2006 klo 13.15
Utrechtissä**

A lankomaat-Suomi Yhdistyksen johtokunta kutsuu täten jäsenensä vuosikokoukseen. Tänäkin vuonna johtokunta on valinnut kokoukselle ihan erityisen paikan, nimittäin vasta hiljattain uudistetun Rautatiemuseon (Spoorwegmuseum) Utrechtissä. Siellä voimme vuosikokouksen jälkeen yhdessä tutustua kiehtovaan rautatien historiaan.

Vuosikokouksen esityslista:

1. Kokouksen avaus
2. Ilmoitusasiat
3. 10.4.2005 pidetyn vuosikokouksen pöytäkirjan hyväksyminen
Pöytäkirja on tiivistelmänä tässä Aviisissa ja kokonaisuudessaan yhdistyksen nettisivulla www.xs4all.nl/~vnf.
4. Sihteerin laatima vuosikertomus
5. Rahastonhoitajan laatima vuosikertomus
6. Tilintarkastajien lausunto
7. Tilintarkastajien nimitys vuodeksi 2006
8. Johtokunnan vaalit
Erovuorossa olevat johtokunnan jäsenet:
- Anja Guldemon
(varapuheenjohtaja) ei asetu uudelleen valittavaksi
- Johanna Kamunen, asettuu ehdolle

toiseksi kolmivuotiskaudeksi

Ehdokas johtokunnanjäseneksi:

- Johannes Verasdonck

Johtosäännön 9. pykälän kohdan

1c mukaan vähintään kuusi

yhdistyksen jäsentä voi yhdessä

esittää vastaehdokkaan kirjallisesti

yhdistyssihteerille, viimeistään kuusi

päivää ennen kokousta

9. Talousarvio vuodelle 2006

10. Toimintasuunnitelma vuodelle 2006

11. Tiedottaminen jäsenille ja

tiedottaminen yleensä

12. Kyselykierros

13. Kokouksen päättäminen

Käynti Rautatiemuseossa

Vuosikokouksen jälkeen on kokouksen osanottajilla tilaisuus osallistua ilmaiseksi erityisesti jäsenillemme järjestettyyn käyntiin Rautatiemuseossa. Teemme puolitoista tuntia kestävästä seikkailumatkan aikojen halki, vaikuttavilla vetureilla ja voimme kokea kuinka kuvitelma ja todellisuus yhdistyvät uudistetussa museossa. Osanottajamäärä on rajoitettu, enintään 40 henkilöä pääsee mukaan.

Jos haluat varata paikan, ilmoittaudu viimeistään 9. maaliskuuta puhelimitse 030-6916536 (klo 18 saakka) tai sähköpostitse vnf@xs4all.nl.

Mikäli sinulla ei ole tilaisuutta osallistua kokoukseen ja haluat kuitenkin mukaan museokäynnille, voit osallistua siihen

alennettuun hintaan 8,00 euroa/henkilö. Myös lapset ovat tervetulleita museokäynnille, hintaan 4 euroa/lapsi. Vuosikokouksen osanottajat ovat kuitenkin etusijalla varausjärjestyksessä. Mikäli haluat käyttää tätä tarjousta, sinun täytyy ensin ilmoittautua ja sitten, kun olet saanut varmistuksen varaukselle, sinun tulee maksaa yllämainittu summa yhdistyksen

pankkitilille: 54.92.86.705
Vereniging Nederland-Finland,
Zeist,
viitteenä "Spoorwegmuseum".

Vasta sen jälkeen on varaus sitova. Jos tulet vain museokäynnille, sinun tulee viimeistään klo 15.00 ilmoittautua museossa.

Kokouspaikan osoite ja reittiohje
Het Spoorwegmuseum, Maliebaanstation,
3581 XW Utrecht
Reitin autolla ja julkisilla kulkuneuvoilla
löydät nettisivulta
www.spoorwegmuseum.nl
Saatuamme ilmoittautumisesi lähetämme yhdessä varmistuksen kanssa reittiohjeet.

Tervetuloa!

Suomalaisen naisen päivät

25-26.3.2006

Paikkana edellisvuoden tapaan Hotel Avifauna, Alphen a/d Rijn. Hotelli sijaitsee keskellä kaunista lintupuistoa ja soveltuu tarkoituksiimme mainiosti. Myös hotellin ruoka sai runsaasti kehuja viime vuonna!

Kirpputorilla voit nyt myydä tavaroitasi periaatteella ”70-30” (myyjälle 70 prosenttia tuotosta, loput Suomalaisen Naisen Päivien hyväksi). Arpajaiset järjestetään tietysti myös! Työryhmissä mm. pilates, Feng Shui, huovutusta, sauvakävelyä, meikkausta... (Muutokset mahdollisia.) Karin van der Stel tekee tuttuun tapaan päivien aikana kuumakivihoitoja (ja muitakin hoitoja asiakkaan toiveiden mukaan).

Muista seurata sivujamme www.naisenpaivat.nl ! Kaikki kysymyksesi päiviin liittyen voit osoittaa naisenpaivat@planet.nl tai voit soittaa Kati Aviron-Violet 070-3605990.

ILMOITTAUTUMINEN 15.2 MENNESSÄ!

Ilmoittautumislomakkeen saat sivuiltamme, tai soita niin lähettämme sen sinulle.

Ohjelma:

Lauantai 25.3.

10-11	Ilmoittautuminen
10.30	Ilmainen kuljetus hotelliin (ilmoittaudu etukäteen jos tarvitset kyytiä rautatieasemalta!)
11-11.30	Päivien avaus
11.30-12.15	Lounas
13-14.30	Tutustumista
14.30	Kahvi ja mahdollisesti myös lintushow hotellin puistossa
15.30-17	Anja Banks luennoi Feng Shui:sta
17-18.45	Omaa aikaa...iltaan valmistautumista...
18.45	Kaikki valmiina laivalla!
19.00	Laiva on lastattu ja se lähtee!

ILLALLINEN RISTEILYN AIKANA!

21.30	Paluu ohjelmasaliin, missä hauska näytelmä ja mukavaa yhdessäoloa... myös baari on auki.

Sunnuntai 26.3.

8.00	Aamiainen
9.30	Huoneiden luovutus
10-11	Karin opastaa meitä intialaisen päähieronnan saloihin
11-12.30	Työryhmät I
12.30-13.30	Lounas
13.30-15	Työryhmät II
15	Arpajaiset, päivien päätös jne.

DE VOLGENDE
AVIISI
VERSCIJNT IN
APRIL 2006.
KOPIJ VOOR
DEZE AVIISI
KUNT U STUREN
VOOR
14 MAART 2006
NAAR
VNF@XS4ALL.NL

**Suomen Benelux-instituutin
tulevaa ohjelmaa**

ILMILIEKKI QUARTET

Jazz konsertti

Lauantaina 15.04

Theater Lantaren/Venster, Rotterdam

Verner Pohjola	trumpetti ja melodika
Tuomo Prättälä	piano
Antti Lötjönen	basso
Olavi Louhivuori	rummut

Ilmiliekki Quartet on noussut nopeasti suomalaisen jazzin kirkkaimpaan kärkeksi. Ilmiliekin ohjelmisto koostuu pääosin kvartetin jäsenten omasta tuotannosta. Musiikissaan he sekoittavat vapaasti improvisoituja ja sävellettyjä osuuksia, mikä tuo tilaa vapaalle soittamiselle jäsenten teemojen ympärillä. Yhtye esittää lainaillen myös mm. sellaisten artistien kuin Björk, Ornette Coleman, Radiohead ja Tom Waits tuotantoa, Pohjolan sanoin: ”Alusta asti meistä on tuntunut, että jazz ainoana viitekehyksenä olisi liian rajoittava monipuoliselle melodiselle ilmaisulle, jota tavoittelemme”.

Theater Lantaren/Venster:
Gouvernestraat 133, Rotterdam
Varaukset: +31 (0)10 277 22 77
www.lantaren-venster.nl

Suomen Benelux-instituutti

Italiëlei 69
B-2000 Antwerpen
Puh. +32-(0)3-231 87 51
Faksi +32-(0)3-227 27 47
Internet: www.finncult.be
E-mail: info@finncult.be

Een bijzondere avond

Eind Oktober heb ik een bijzondere avond meegemaakt in het “Van Gogh Kerkje” te Nuenen. In dit kerkje worden “bijzondere avonden” georganiseerd en deze keer werd er een concert gegeven door de Fins–Nederlandse muziekgroep “Aina”.

Ontstaan en achtergrondinformatie: Begin 2002 vonden zangeres Pauliina May en kapelmeester / pianist Izak Boom elkaar in een zoektocht naar een nieuwe uitdaging. Izak componeerde muziek op de door Paulina geselecteerde Finse teksten; volksgedichten uit het epos “Kalevala” en uit de “Kanteletar”, een andere verzameling van traditionele teksten, ontstaan in de 13e eeuw of nog eerder. Daarnaast diende het liedachtige werk van de in Finland bekende dichter Eino Leino (1878 – 1926) als inspiratiebron. Het tweetal werd versterkt door de trompettist Sybren van Doesum en contrabassist Mikko Karjalainen. Zo ontstond “Aina” en ging men als groep verder met het arrangeren en uitwerken van nieuwe muziek. Muziek waarin het menselijke verhaal centraal staat, te karakteriseren als natuurlijk, tijdloos en levendig.

In het kleine kerkje van “Van Gogh” te Nuenen was die avond een speciale

sfeer en iedereen luisterde intens naar de muziek en zang, welke met veel gevoel ten gehore werd gebracht. Ik was een van de gelukkigen, die alle teksten verstond! De anderen aanwezigen kregen ook een warm gevoel met de muziek, melodieën en mimiek van Pauliina. Alle stukken waren in het Fins, maar zij werden vooraf besproken en vertaald in het Engels en/of Nederlands.

Dit concert was voor mij een echt “bijzondere avond”, want ik was een beetje thuis en ik weet zeker dat de Finse cultuur op deze manier goed wordt uitgedragen. Hiervoor dank ik het Nuenens comité maar ook “AINA”.

Kirsti de Fluiter - Ijäs

Meer informatie betreffende “AINA” en de artiesten kan men vinden op het web middels www.aina.nl

Merkittävä ilta

Lokakuun lopulla minulla oli merkittävä lillanvietto Nuenen-kylässä sijaitsevassa ‘Van Gogh Kerkje’-kirkossa. Kyseisessä kirkossa pidetään ‘Merkittäviä illanviettoja’ ja tällä kertaa oli vuorossa suomalais-hollantilainen musiikkiryhmä ‘Aina’.

Syntyhistoria ja taustatietoa: Vuoden 2002 alussa löysivät laulajatar Pauliina May ja kapellimestari-pianisti Izak Boom toisensa molempien

etsiessä uusia haasteita työelleen. Izak rupesi säveltämään Pauliinan valitsemia suomalaisperäisiä tekstejä; Kalevalan ja Kantelettaren runoja, tekstejä jotka ovat peräisin jostain 1200-luvulta tai kauempaakin kukaties. Sen lisäksi Eino Leinon (1878-1926) runot toimivat työn inspiraation lähteenä. Kaksikko lisäsi joukkoonsa vielä trumpetisti Mikko Karjalaisen ja kontrabasisti Sybren van Doesumin. Näin ryhmä ‘Aina’ sai alkunsa ja rupesi kehittämään ja työstämään uutta musiikkia. Musiikkia, jossa inhimillinen tarina on keskeisellä paikalla ja jota voidaan luonnehtia luonnolliseksi, ajattomaksi ja eläväiseksi.

Nuenen-kylässä sijaitsevassa ‘Van Gogh Kerkje’-pikkukirkossa oli ihmeellinen tunnelma ja kaikki kuuntelivat intensiivisesti tunteella esitettyä musiikkia ja laulua. Olin itse yksi niistä onnellisista jotka ymmärsivät tekstien sisällön. Mutta myös muut kuuntelijat saavuttivat lämpimän tunteen musiikista, melodioista ja Pauliinan eläytymisestä. Kaikki laulut esitettiin suomeksi, mutta ne luettiin ennakolta käännettynä englanniksi ja / tai hollanniksi.

Tämä konsertti oli minulle henkilökohtaisesti todella ‘merkittävä ilta’ koska tunsin oloni kotoisaksi ja mielestäni tämä on hieno tapa käsitellä ja esittää suomalaista kulttuuria. Tästä haluaisinkin kiittää paitsi Nuenen-kylän tapahtuman järjestäjiä myöskin ‘Ainaa’.

Kirsti de Fluiter - Ijäs

Ainasta enemmän: www.aina.nl

Pikkujoulu

Er was nauwelijks tijd om bij te komen van Sinterklaas, toen het een week later alweer tijd was voor een Fins feestje: 12 december vierden we met Kieppis voor de tweede maal Pikkujoulu. Vorig jaar was het al een geslaagd Fins voorpretje op kerst, dit jaar hebben we daarom maar dezelfde locatie en programma aangehouden.

’s Middags om een uur of drie verzamelden we ons bij Esther thuis in Gouda. Bij aankomst was er nog niks van de Finse kerstsfeer te merken, maar een uurtje later was die, door kerstklokken, kaarsen, wandkleedjes, kerstmutsen en veel Finse lekkernijen op tafel, wél helemaal aanwezig.

We waren met zijn veertien, te veel om allemaal aan één tafel te kunnen zitten: een tafelblad moest nog voorzien worden van poten. Maar gelukkig, jongemannen met Fins bloed bleken erg praktisch te zijn. Dat klusje was dus zo geklaard en we konden gezellig met z’n allen aan tafel. Aan tafel zaten voor de helft Finnen en studenten Fins, waaronder dit jaar ineens ook 4 studenten van de universiteit van Groningen, en er was eigenlijk maar één echte volbloed Fin aanwezig. Maar goed, Fin of geen Fin, iedereen zou voor een Fins kerstgerecht zorgen. En al dan niet uit een kookboek of een recept van internet gezocht, het meegenomen eten was in ieder geval erg Fins: Rosolli, Karjalan paisti, zalm, Mustikka rahkakakku, ruisleipa...

Het was veel, dus voordat alle nagerechten op tafel kwamen, lieten we het eten zakken tijdens “Rukajärven tie”, een romantische oorlogsfilm die speelt tijdens de “Talvisota” (winteroorlog). Een beetje beteuterd en stil kwamen we weer de eetkamer binnen, de film bleek toch wel een treurig einde te hebben. De Finse kerstmuziek waren we vergeten mee te nemen, dus de Finse rockband “The Rasmus” moest de sfeer weer opvrolijken. Dat lukte prima, en daarbij waren de nagerechten waren even heerlijk als de hoofdgerechten en voldaan en tevreden gingen we op huis aan; verspreidden we ons weer over alle hoeken en gaten van Nederland.

Judith Conijn

Pikkujoulu

Hädin tuskin oltiin ehditty Sinterklaasin yli, kun jo oli suomalaisen juhlan vuoro: 12. joulukuuta vietettiin toista kertaa Kieppiksen pikkujouluja. Edellisen vuoden pikkujoulut olivat onnistuneet mainiosti, joten paikka ja ohjelma olivat samat myös tänä vuonna.

Iltapäivällä kolmen jälkeen kokoonnuimme Estherin luona Goudassa. Ensimmäisten saapuessa ei suomalaista joulutunnelmaa vielä ollut havaittavissa, mutta jo tuntia myöhemmin oli joulukoristein, tonttulakein ja kynttilöin saatu aikaan oikea pikkujouluilmapiiri, ja huoneistossa leijui suomalaisten herkkujen tuoksu. Kaikki neljätoista paikallaolijaa eivät

mahtuneet yhden pöydän ääreen, joten pojat saivat tehtäväkseen asentaa ylimääräiseen pöydän kanteen jalat. Olisiko ollut suomalainen veri, joka sai urakan sujumaan niinkin helposti(?), ja kaikille oli vihdoin paikka pitkässä joulupöydässä. Joukossamme oli enimmäkseen puoliksi suomalaisia sekä suomea opiskelevia, muiden muassa 4 opiskelijaa Groningenista. Myös yksi täysverinen suomalainen oli mukana. Mutta olipa sitten suomalainen tai ei, oli jokainen tuonut mukanaan ykden suomalaisen ruokalajin pikkujoulupöytään. Reseptit oli löytänyt kuka mistäkin, mutta yhtä kaikki ne olivat hyvin suomalaisia: rosolli, karjalanpaistia, suolalohta, mustikkarahkakakku, ruisleipää ja paljon muuta.

Syötävää oli vähintään kylliksi, joten ennen jälkiruokaa annoimme pääruoan hieman laskeutua ja vietimme aikaa katsomalla elokuvan Rukajärven tie. Elokuvan jälkeen pikkujoulutunnelma kyllä vakavoitui hetkeksi aikaa, sillä loppu ei ollut aivan onnellinen. Tunnelma saatiin kuitenkin taas kohoamaan kun kävimme syömään jälkiruokaa ja joku laittoi The Rasmusta soimaan, sopivamman suomalaisen joulumusiikin puuttessa. Jälkiruokien jälkeen sanoimme sitten pikkuhiljaa hei heit ja palasimme koteihimme ympäri Alankomaita.

Judith Conijn

(käännös: Henri Isojärvi)

LEAGUE

(of European Research Universities (LERU))

Mare 14, 8 december 2005

Dit is het eerste van vier artikelen uit "Mare" (het Leids universiteitsblad)

Helsingin Yliopisto (Universiteit van Helsinki) in feiten en cijfers

Opgericht: 1640 (in Turku, in 1827 naar Helsinki verhuisd)
 Aantal studenten: 38.454, waarvan 3 % uit het buitenland
 Aantal stafleden: 7.445
 Budget: € 475 miljoen
 Nobelprijs: Arturi Virtanen (1945)
 Bekende alumni: Jorma Ollila (bestuursvoorzitter Nokia), Linus Torvalds (uitvinder van Linux)

Helsinki: Helsingin Yliopisto

De navel van Finland ligt in hartje Helsinki. Wie ergens op het midden van het door de Duitse architect Engel ontworpen Senaatsplein gaat staan, naast het standbeeld van de Russische tsaar Alexander II, hoeft maar een halve cirkel te draaien om de geschiedenis van Finland aan zich voorbij te zien trekken: links het hoofdgebouw van de universiteit, recht vooruit de Lutherse kathedraal en rechts de regeringsgebouwen.

Het is niet voor niets dat de prille onafhankelijkheid van Finland (6 december 1917) nog steeds uitbundig wordt gevierd

op dit Senaatintori; of het Senatstorget. Want Finland is nog steeds officieel tweetalig en dus heeft iedere plaats twee straatbordjes; ondanks het feit dat nog maar zes procent van de bevolking Zweeds spreekt.

Tot aan het begin van de negentiende eeuw was Finland een provincie van Zweden, die eigenlijk vooral diende als buffer om aartsvijand Rusland op afstand te houden. Tot het in 1809 na de zoveelste oorlog door Rusland werd ingelijfd als groothertogdom en een gouverneur-generaal in de nieuwe hoofdstad Helsinki tsaar Alexander I moest vertegenwoordigen.

Uit die tijd stamt de huidige universiteit. De academie was weliswaar in 1640 gesticht, maar dat was in de toenmalige hoofdstad Turku, een stad 170 kilometer ten westen van Helsinki. Naar de smaak van de tsaar was dat veel te dicht bij Zweden. Toen een enorme brand in 1827 het centrum van Turku verwoestte, greep hij dat aan om de gehele universiteit naar Helsinki te verhuizen. Een jaar later was de Imperial Alexander University voltooid.

Rond die tijd begon het nationale gevoel te groeien en verplaatste het Fins zich van het platteland naar de stad én dus ook de universiteit – waar tot dan toe enkel Zweeds werd gesproken. Wie de witte petjes die de studenten tegenwoordig nog dragen bekijkt, kan aan het formaat van de pet en het vignet aan de voorkant nog de moerstaal herkennen. En welke van de twee universiteitskranten, met verschillende redacties, ze lezen.

Toen de bolsjewieken in 1917 de Russische tsaar afzetten, riepen de Finnen de onafhankelijkheid uit. Het begin van 1918 was het moment dat meer dan vijftig procent van de universiteitsdocenten in Helsinki de oversteek naar andere kant van het plein maakte om senator te worden. Zo ook Kaarlo Juho Stahlberg, hoogleraar rechten: hij werd de eerste president van de Republiek.

Tot vandaag spelen de drie elementen nog steeds een grote rol. Het auditorium is tegelijkertijd een nationaal platform en concertzaal. Promoties en nationale feestdagen worden behalve daar ook nog steeds in de kerk gevierd. En zodra hoger onderwijs op de agenda van het Finse kabinet staat, heeft de chancellor van de universiteit het recht daarbij aanwezig te zijn en mee te praten.

'A leading European university', noemt de universiteit zich tegenwoordig. Helsinki hoort ook bij het in 2002 mede door Leiden opgerichte samenwerkingsverband League of European Research Universities (LERU). De andere leden: Cambridge, Edinburgh, Genève, Heidelberg, Leuven, Milaan, München, Oxford, Stockholm en Straatsburg. Het voornaamste doel van de LERU is het belang van fundamenteel onderzoek in Europa onder de aandacht te brengen.

De elf faculteiten van Helsingin Yliopisto tellen meer dan 38.000 studenten en 7400 stafleden en zijn verdeeld over vier campussen: The City Centre Campus (theologie, rechten, letteren en sociale en gedragswetenschappen) en drie buiten de stad: Kumpula (bèta), Meilahti

(geneeskunde) en Viikki Campus (land- en bosbouw, bio sciences, farmacie en dierengeneeskunde)

Van het huidige budget (475 miljoen euro) gaat 171 miljoen naar onderzoek en als het aan chancellor Kari Raivio – die ook voorzitter is van de League of European Research Universities – ligt wordt dat alleen maar meer. Gelukkig denkt de Finse regering er ook zo over: forse extra investeringen zijn inmiddels toegezegd. Mede dankzij het verleden wordt de student beschouwd als bouwsteen van de natie, met alle voordelen (en kortingen) van dien. Of zoals de chancellor de wet narijmt: ‘University studies that lead to a degree, are free.’

Je vraagt je af waarom maar zo weinig buitenlandse studenten, nog geen vijf procent, inzien wat een wetenschappelijk walhalla Helsinki eigenlijk is. Misschien is het de angst voor de donkere winters.

Aan de voorzieningen kan het niet liggen: want wie vanaf het senaatsplein tussen het oude universiteitsgebouw en de kathedraal tuurt, ziet naast de universiteitsbibliotheek een doorzichtige toren van moderniteit uitsteken. Dat is het zojuist voltooid Aleksandria Learning Centre, waar studenten zeven dagen per week, 24 uur per dag op de beste computers aan hun scripties kunnen werken. En wie straatvrees heeft, kan er zelfs een laptop lenen.

Frank Provoost

LEAGUE

(of European Research Universities (LERU))

Mare 14, 8. joulukuuta 2005

Helsingin Yliopisto faktoina ja lukuina

Perustusvuosi:	1640 (Turussa, muutto vuonna 1827 Helsinkiin)
Opiskelijoiden lukumäärä:	38.454, mistä 3 % ulkomaalaisia
Henkilökunnan määrä:	7.445
Budjetti:	€ 475 miljoonaa
Nobelin palkinto:	Artturi Virtanen (1945)
Tunnettuja valmistuneita:	Jorma Ollila (Nokian puheenjohtaja), Linus Torvalds (Linux)

Helsinki: Helsingin Yliopisto

Suomen napa sijaitseen Helsingin keskustassa. Jos menee seisomaan keskelle Senaatintoria, ei tarvitse kääntyä kuin puoli ympyrää nähdäkseen Suomen historian kulkevan silmiensä edessä: vasemmalla yliopiston päärakennus, suoraan edessä luterilainen katedraali ja oikealla hallituksen rakennuksia.

Nuoren Suomen itsenäisyyttä ei juhlista syyttä juuri tällä paikalla, jota kutsutaan Senaatintoriksi (Senaatstorget). Suomi on yhä virallisesti kaksikielinen joten kaikilla kaduilla on kaksikieliset kyltit siitä huolimatta että vain 6 % suomalaisista on ruotsinkielisiä.

Suomi oli 1800-luvun alkupuoliskolle saakka yksi Ruotsin maakunnista jonka pääasiallisena tarkoituksena oli pitää vanha vihollinen Venäjä loitolla. Näin olikin vuoteen 1809 saakka, jolloin Venäjä ties monennenko sodan seurauksena liitti Suomen suurruhtinaskuntaansa missä kenraalikuvernööri tuli edustaa uudessa pääkaupungissa tsaari Aleksanteri I:stä.

Nykyinen yliopisto on peräisin tältä ajalta. Akatemia oli perustettu jo 1640, mutta tämä tapahtui silloisessa Turun pääkaupungissa. Tsaarin mielestä se sijaitsi liian lähellä Ruotsia. Sen jälkeen kun Turun keskusta oli tuhoutunut tulipalossa vuonna 1827, käytti hän tilaisuutta hyväkseen ja muutti yliopiston Helsinkiin. Vuotta myöhemmin oli Imperial Alexander University saatu valmiiksi.

Noihin aikoihin heräsi suomalaisten kansallistunne minkä myötä suomenkieli muutti maaseudulta kaupunkiin ja siis myös yliopistoon missä siihen asti oli puhuttu pelkästään ruotsia. Ylioppilaslakkeja tarkastellessa voi lakin muodosta ja etupuolen koristeesta vieläkin päätellä kantajansa äidinkielen. Tai siitä kumpaa yliopistolehteä, joissa molemmissa on oma toimituksensa, itsekukin lukee.

Bolsevikkien syöstyä Venäjän tsaari vallasta vuonna 1917, julistautui Suomi itsenäiseksi. Vuoden 1918 alussa yli puolet yliopiston dosenteista Helsingissä muutti aukion toiselle puolelle ryhtyäkseen hallituksen jäseneksi. Näin teki myös Kaarlo Juho Ståhlberg joka oli oikeustieteen professori. Hänestä tuli tasavallan ensimmäinen presidentti.

Tähän päivään saakka ovat seuraavat kolme kulmakiveä säilyttäneet asemansa: Auditoria on kansallista arvoa omaava konserttisali. Väitöstilaisuuksia ja kansallisia merkkipäiviä vietetään yhä siellä kirkon lisäksi. Ja kun Suomen hallitus käsittelee opiskelua koskevia asioita, chancellorilla on oikeus aktiivisesti olla mukana istunnoissa.

Yliopisto kutsuu itseään 'johtavaksi eurooppalaiseksi yliopistoksi'. Helsinki kuuluu myös Leidenin Yliopiston aloitteesta perustetun League of European Research Universities (LERU)-yhteistöryhmään. Muita jäseniä ovat Cambridge, Edinburgh, Geneve, Heidelberg, Leuven, Milano, München, Oxford, Tukholma ja Straatsburg. LERU:n pääasiallinen tavoite on eurooppalaisen perustutkimuksen tärkeyden tunnustaminen.

Helsingin Yliopiston 11 tiedekunnassa opiskelee yli 38.000 opiskelijaa ja 7400 työntekijää ja se on jaettu neljään kampukseen: City Centre kampus (teologian, oikeustieteen, kirjallisuuden sekä sosiaali- ja kasvatustieteiden laitokset) ja kaupungin ulkopuoliset Kumpulan (beta), Meilahden (lääketieteen laitos) ja Viikin (maa- ja metsätalouden, biologian, farmasian ja eläinlääketieteen laitokset) kampukset.

Nykyisestä 475 miljoonan euron budjetista käytetään 171 miljoonaa tutkimustyöhön ja jos chancellor Kari Raivion, joka on myös League of European Research Universities-ryhmän puheenjohtaja, mielipidettä kysytään, se saisi olla vieläkin suurempi. Onneksi Suomen hallituksessa

ajatellaan samalla tavalla: reiluja ylimääräisiä investointeja on jo luvassa. Opiskelijoita pidetään kansakunnan kulmakivinä jonka huomaa kaikenlaisina etuina (ja alennuksina). Tai kuten chancellorilla on tapana kuvailla lakia: 'University studies that lead to a agree, are free.'

Vähän ihmettyttää miten ulkomaalaisia opiskelijoita on niin vähän, alle 5 %, ottaen huomioon millainen tieteen kukoistuspaikka Helsinki oikeastaan on. Ehkä pimeä talvi pelottaa.

Tilojen puutteesta se ei ainakaan voi johtua: kun Senaatintorilta katsotaan vanhan yliopistorakennuksen ja katedraalin väliin, huomaa läpinäkyvän modernin lasitornin. Se kuuluu vasta valmistuneeseen Aleksandria Learning Center-kompleksiin, missä voi opiskella 24 tuntia vuorokaudessa parhaiden tietokoneiden ääressä. Ja jos pelkää kadulla liikkumista, voi lainata laptopin.

Frank Provoost
Käännös: Minna Rätty

Film-marathon

De dagen worden korter en het kwik daalt, wat beter dan met z'n allen een avond films kijken. Finse films welteverstaan! Dit was reden genoeg voor Kieppis om hun allereerste filmmarathon te organiseren op 12 november in Amsterdam.

Uit een collectie dvd's hebben we er drie bekeken: Umur van Kai Lehtinen is een liefdesverhaal over een Finse grenssoldaat en een vrouw, dat zich afspeelt in het prachtige Lapland. Naar goede Finse traditie zijn er weinig dialogen.

Menolippu Mombasaan van Hannu Tuomainen vertelt het verhaal van twee jongens, die aan kanker lijden en als laatste wens naar het paradijselijke Mombassa willen gaan.

Nousukausi door Johanna Vuoksenmaa gaat over een yuppenechtpaar, dat eens een andere vakantie wil: ze huren een appartementje in Jakomäki, een van de armste en meest criminele buitenwijken van Helsinki.

Uiteraard was iedereen na zes uur films kijken brak, maar dat mocht de pret niet drukken. Een geslaagde eerste filmmarathon, die erom vraagt herhaald te worden.

Alexander Benders, Kieppis

Elokuva-maraton

Syksyn edetessä päivät sen kuin lyhenivät ja elohopea laski mittarissa. Mikä siis silloin sen mukavampaa kuin pitää yhdessä elokuvailta, nimenomaan suomalaisia elokuvia katsellen! Niinpä Kieppis järjestikin ensimmäisen elokuvamaratoninsa Amsterdamissa 12 marraskuuta.

Tarjolla olleista vaihtoehtoista päädyttiin katsomaan seuraavat kolme elokuvaa: Kai Lehtisen Umur on rakkaustarina suomalaisen rajavartijan ja naisen välillä, joka tarjoaa myös paljon kauniita Lapin maisemia. Suomalaiseen tapaan puhetta puolestaan oli varsin vähän.

Hannu Tuomaisen ohjaama Menolippu Mombasaan on tarina kahdesta pojasta, joilla kummallakin on syöpä ja joiden viimeisenä toiveena on päästä käymään Mombasassa, maanpäällisessä paratiisissa.

Johanna Vuoksenmaan Nousukausi taas kertoo menestyvästä juppipariskunnasta, jotka haluavat kokea lomallaan jotain erityistä, ja muuttavat Jakomäkeen viettämään työttömän elämää.

Kuusi tuntia elokuvia koetteli taatusti jokaisen pakaralihaksia, mutta hauskaa silti oli. Onnistunut ensimmäinen elokuvamaraton siis saakoon jatkoa.

Alexander Benders, Kieppis
(käännös: Henri Isojärvi)

ALV 2005

SAMENVATTING VAN DE ALGEMENE LEDENVERGADERING VAN DE VERENIGING NEDERLAND-FINLAND GEHOUDEN 10-4-2005 TE UTRECHT

1. Opening

Voorzitter Pirkko van Bruggen opent de algemene ledenvergadering (ALV) van de Vereniging Nederland-Finland (VNF) om 13.30 uur in Werkelder De Kargadoor te Utrecht. Aanwezig zijn het voltallige bestuur, te weten naast de voorzitter, vice-voorzitter Anja Guldemon, penningmeester Esko van Hattem en interim-secretaris Johanna Kamunen, kandidaat-bestuurslid Margriet Panman die de notulen van deze ALV maakt en 13 leden. Bestuurslid Helinä Luttinen en secretaresse Susanna Seppälä hebben te kennen gegeven afwezig te zijn.

2. Mededelingen en ingekomen stukken.

Er zijn twee meldingen van overleden leden binnengekomen, te weten M. van den Brandhof uit Den Dolder en de heer en mevrouw Otsen-Van Alpen uit Purmerend. De voorzitter vraagt om één minuut stilte ter nagedachtenis.

De voorzitter stelt voor om punt 11 'Informatie voor leden en algemene informatie' aan de agenda toe te voegen.

3. Goedkeuring van de notulen van de ALV van 4 april 2004

De notulen van de ALV d.d. 4 april 2004 zijn per pagina 1 t/m 8 goedgekeurd.

4. Jaarverslag van de secretaris

Met betrekking tot het jaarverslag van de secretaris worden vooral opmerkingen gemaakt over het dalende ledental en jongerenvereniging Kieppis. De echte redenen voor het dalende ledental blijven onduidelijk. Kieppis is ontstaan op initiatief

van het bestuur, maar organiseert nu zelfstandig activiteiten. Daarnaast wordt er van gedachte gewisseld over het Onafhankelijkheidsdiner in andere vorm. Het verslag van de secretaris wordt goedgekeurd.

5. Jaarverslag van de penningmeester

Mevrouw Schut merkt ten aanzien van het jaarverslag van de penningmeester op dat er een verschil van € 630 in de post contributies bij de tabellen inkomsten en toelichting (€ 14.704,- tegenover € 14.074,-) is. Het jaarverslag van de penningmeester wordt goedgekeurd, met uitzondering van de correctie ten aanzien van het bedrag van de contributies. Later wordt door de penningmeester bevestigd dat het contributiebedrag van € 17.074 correct is. Mevrouw Schut gaat hiermee akkoord.

6. Verslag van de kascommissie

De kascommissieleden Hugo Haasnoot en Jan Holm zijn niet aanwezig. De voorzitter leest het door de kascommissieleden ondertekende verslag voor. De kascommissie heeft het verslag van de penningmeester goedgekeurd en stelt voor de penningmeester te dechargeren voor het gevoerde financiële beleid. De vergadering stemt hier mee in.

7. Benoeming van de kascommissie voor het jaar 2005

De heren Haasnoot en Holm zijn bereid door te gaan als lid van de Kascommissie. Beide worden hernoemd, met de opmerking dat ze beter moeten opletten, zie punt 5.

8. Bestuursverkiezing

Aftredende bestuursleden zijn Eric van Eeten (secretaris) en Helinä Luttinen (lid). Herkiesbaar voor een tweede periode is Pirkko van Bruggen (voorzitter). Kandidaat-bestuurslid (secretaris) is Margriet Panman. Zij stelt zich kort voor.

Pirkko van Bruggen en Margriet Panman

worden bij acclamatie als bestuurslid voor een periode van drie jaar gekozen. Het is echter wenselijk dat er nog twee bestuursleden bij komen, graag met bestuurlijke ervaring en vooral Nederlandse mannen. Ook hulp van leden die niet in het bestuur zitten, is erg welkom.

9. Begroting 2005

Penningmeester Esko van Hattem geeft een toelichting op de begroting. Vooruitlopend op de begroting op 2006 stelt hij een verhoging van de contributie voor 2006 voor van € 1,50 tot € 24.00 en van de incassatoeslag van € 2,00 tot € 5,50. Dit voorstel wordt door de ALV aangenomen.

10. Activiteitenplan 2005

Vice-voorzitter Anja Guldemon geeft een korte toelichting op het Activiteitenplan 2005. Alleen over Vappu en Juhannus bestaan al concrete plannen. Over de andere activiteiten bestaat nog onduidelijkheid.

11. Informatie voor de leden en algemene informatie

De voorzitter meldt dat de Aviisi nu goed loopt. De website is op dit moment de belangrijkste zorg. Er maken veel mensen gebruik van. De meeste nieuwe leden melden zich via de site aan. De website moet echter beter georganiseerd worden en tweetalig blijven.

12. Rondvraag

De heer Carrière heeft het blad van Greenpeace over het schade toebrengen aan de Finse oerbossen bij zich en vraagt hiervoor aandacht.

Vice-voorzitter Guldemon vraagt wat men vindt van een enquête in de Aviisi over de organisatie van het Onafhankelijkheidsfeest. De heer Lub merkt op dat een dergelijke enquête ook voor andere zaken zou kunnen worden gebruikt.

Op een enquête wordt door de leden instemmend gereageerd.

Mevrouw Stout (?) klaagt over de gang van zaken wat de vergadering betreft. Zij stelt dat het veel effectiever en sneller zou kunnen gebeuren. De voorzitter betreurt de gang van zaken en belooft de volgende keer de zaken beter in toom te houden.

13. Sluiting

De voorzitter bedankt iedereen voor hun komst en sluit de vergadering om 14.50 uur. Zij nodigt alle aanwezigen uit voor een rondvaart door de Utrechtse grachten.

Margriet Panman, secretaris

Geïnteresseerden kunnen de volledige versie van de notulen opvragen bij het secretariaat.

ALV 2005

YHTEENVETO ALANKOMAA-SUOMI
YHDISTYKSEN 10.4.2005 UTRECHTISSÄ
PIDETYN VUOSIKOKOUKSEN
PÖYTÄKIRJASTA

1. Kokouksen avaus

Puheenjohtaja Pirkko van Bruggen avaa klo 13.30 Alankomaat-Suomi Yhdistyksen (VNF) vuosikokouksen (ALV) De Kargadoor laiturikellarissa Utrechtissä. Läsnä ovat puheenjohtajan lisäksi varapuheenjohtaja Anja Guldemon, rahastonhoitaja Esko van Hattem, tilapäinen sihteeri Johanna Kamunen sekä kandidaatti johtokunnanjäsen Margriet Panman, joka pitää pöytäkirjaa kokouksesta, sekä 13 yhdistyksen jäsentä. Johtokunnanjäsen Helinä Luttinen ja yhdistyssihtööri Susanna Seppälä ovat ilmoittautuneet poissaoleviksi.

2. Ilmoitusasiat

Yhdistykselle on saapunut kaksi ilmoitusta joukostamme poistuneista jäsenistä, nimittäin M. van den Brandhof Den Dolderista sekä herra ja rouva Otsen-Van Alpen Purmerendistä. Heidän muistolleen pidetään minuutin hiljaisuus.

Puheenjohtaja ehdottaa lisäystä asialistaan kohtana 11 "Tiedottaminen jäsenille sekä tiedottaminen yleisesti".

3. Edellisen vuosikokouksen pöytäkirjan hyväksyminen

Edellisen, 4.huhtikuuta 2004 pidetyn vuosikokouksen pöytäkirja, sivut 1-8, hyväksytään sivu sivulta.

4. Sihteerin laatima vuoden 2004 vuosikertomus

Kokouksen sihteeri lukee vuoden 2004 vuosikertomuksen. Jäsenillä on huomautuksia tai kysymyksiä lähinnä asioista, jotka koskevat jäsenmäärän

laskua sekä nuortenryhmä Kieppistä. Varsinaisia syitä jäsenmäärän laskuun ei ole tiedossa. Kieppis-ryhmä on perustettu johtokunnan aloitteesta, mutta se järjestää nyt itsenäisesti toimintaa nuorille. Itsenäisyyspäivän vietto on myös keskustelunaihe. Vuosikertomus hyväksytään.

5. Rahastonhoitajan laatima vuoden 2004 vuosikertomus

Rahastonhoitajan laatimassa vuosikertomuksessa huomaa rouva Schut eron jäsenmaksujen kohdalla taulukoissa "tulot" ja "eritelmä" (toisessa 14.704 euroa, toisessa 14.074 euroa, eli eroa 630 euroa). Muilta osin rahastonhoitajan vuosikertomus hyväksytään. Myöhemmin rahastonhoitaja vakuuttaa, että eritelmässä esitetty summa 14.074 euroa on oikein. Rouva Schut hyväksyy selvityksen.

6. Tilintarkastajien lausunto

Tilintarkastajat Hugo Haasnoot ja Jan Holm eivät ole läsnä. Puheenjohtaja lukee tilintarkastajien allekirjoittaman lausunnon. Tilintarkastajat ovat hyväksyneet rahastonhoitajan laatiman tilikertomuksen ja esittävät rahastonhoitajalle myönnettäväksi tili- ja vastuuvapauden. Kokous yhtyy esitykseen.

7. Tilintarkastajien nimitys vuodelle 2005

Hugo Haasnoot ja Jan Holm ovat lupautuneet jatkamaan vuoden 2005 tilintarkastajina. Heidät nimitetään tehtävään, kuitenkin sillä huomautuksella, että heidän tulee olla vielä tarkempia, katso kohtaa 5.

8. Johtokunnanjäsenten vaalit

Johtokunnasta eroavat Eric van Eeten (sihteeri) ja Helinä Luttinen (jäsen). Erovuorossa oleva Pirkko van Bruggen (puheenjohtaja) asettuu ehdolle toiseksi kaudeksi. Uudeksi jäseneksi (sihteeriksi) on ehdolla Margriet Panman. Hän esittelee itsensä lyhyesti.

Pirkko van Bruggen ja Margriet Panman hyväksytään kättentaputuksin johtokunnanjäseniksi seuraavaksi kolmivuotiskaudeksi. Johtokunta toivoo saavansa täydennettyä joukkoansa vielä kahdella jäsenellä, mielellään hollantilaisilla (mies)henkilöillä, joilla on kokemusta järjestötoiminnasta! Johtokunnan ulkopuolinen apu on myös tervetullutta.

9. Kustannusarvio vuodelle 2005
Rahastonhoitaja Esko van Hattem esittelee laatimansa kustannusarvion. Vuoden 2006 kustannusarviota silmälläpitäen hän esittää vuoden 2006 jäsenmaksun korottamista 1,50 eurolla 24,00 euroon ja perintämaksua korotettavaksi 2,00 eurolla 5,50 euroon. Ehdotus hyväksytään.

10. Toimintasuunnitelma vuodelle 2005

Varapuheenjohtaja Anja guldemon esittelee lyhyesti vuoden 2005 toimintasuunnitelman. Vain vapun ja juhannuksen vietosta on käytännössä jo suunnitelmat. Muiden tilaisuuksien järjestäminen on vielä avoinna.

11. Tiedottaminen jäsenille sekä tiedottaminen yleisesti

Puheenjohtaja ilmoittaa, että Aviisin toimitus toimii nyt hyvin. Yhdistyksen internet-sivu on tällä hetkellä suurin huolenaihe. Sivulla on paljon käyttäjiä. Myös suurin osa uusista jäsenistä ilmoittautuu netti-sivun kautta. Nettisivu täytyy uudistaa ja pitää kaksikielisenä.

12. Kiertokysely

Herra Carrière tuo kokoukseen Greenpeacen lehtiä, joissa kerrotaan Suomen aarniometsien hakkuista ja pyytää asialle huomiota.

Varapuheenjohtaja Anja Guldemon kysyy, mitä mieltä ollaan itsenäisyyspäivän järjestämistä koskevasta kyselytutkimuksesta. Herra Lub esittää,

että samaa kyselylomaketta voisi käyttää muihinkin asioihin. Esitykseen suhtaudutaan myönteisesti.

Rouva Stout (?) antaa moitteita tämän kokouksen kulusta ja esittää,, että kokous voisi sujua tehokkaammin ja nopeammin. Puheenjohtaja pahoittelee asiaa ja lupaa seuraavalla kerralla pitää asiat tiukemmin ohjaksissa.

13. Kokouksen päätös

Puheenjohtaja kiittää kaikkia läsnäolijoita kokoukseen osallistumisesta ja päättää kokouksen klo 14.50. Hän kutsuu kaikki läsnäolijat osallistumaan risteilylle Utrechtin kanavilla.

Margriet Panman, sihteeri

(käännös: Pirkko van Bruggen)

Halukkaat voivat tilata lyhentämättömän pöytäkirjan yhdistyssihteeriltä.

Belangrijke adressen

In Nederland - Alankomaissa:	
Ambassade van Finland Suomen suurlähetystö Groot Hertoginnelaan 16 2517 Eg Den Haag	tel: 070-346 9754 http://www.finlande.nl
Finse Zeemanskerk Suomen Merimieskirkko 's-Gravendijkwal 64 3014 EG Rotterdam	tel: 010-436 6164 http://www.finsekerk.com
Suomi-Seura r.y. Secretariaat: Maire Muller- Rönkkö Noorderdreef 196 2152 AC Nieuw-Venep	tel: 0252-67 3444 fax: 0252-62 0483 speco.muller@wxs.nl www.suomi-seura.fi
Finse Zaterdagsschool Suomalainen Lauantaikoulu Suomen Merimieskirkko 's-Gravendijkwal 64 3014 EG Rotterdam	informatie - tiedustelut: Susanna Seppälä-De Ridder De Boisotstraat 1 4371 BK Koudekerke tel: 06-54705984 susannapuuma@zeelandnet.nl of www.lauantaikoulu.nl
Finse school - Suomikoulu The American School of the Hague Rijksstraatweg 200 2241 BX Wassenaar	informatie - tiedustelut: Kirsti Vaaranmäki, voorzitter www.suomi-koulu.nl of opettajat@suomi-koulu.nl
Jongerenafdeling van vereniging Nederland Finland	Email: jongerensuomi@hotmail.com www.bozoslivehere.com/suomi
In Finland - Suomesa	
Nederlandse Ambassade Alankomaisten suurlähetystö PO-box 886, 00101 Helsinki Eteläesplanadi 24a, 00130 Helsinki	tel: +358-9-66 1737 fax: +358-9-65 4734
Nederlandse Vereniging in Finland Secretariaat: Michiel Visser Mankkaantie 7A2, 02180 Espoo	tel: +358-50-531 8158 nedver@kolumbus.fi http://www.kolumbus.fi/nedver

Colofon

De vereniging Nederland-Finland werd opgericht in het jaar 1923. Aviisi is het officiële contactorgaan van de vereniging en verschijnt vijf keer in het jaar. Leden van de vereniging ontvangen Aviisi gratis.

ledenadministratie, advertenties & secretariaat	Hilde Wierda-Boer Godfried Schalkenstraat 52 5246 CN Rosmalen	vnf@xs4all.nl
bankrekening vereniging	54.92.86.705 te Zeist	
eindredactie	Fins: Minna Rätty	minna.raty@tiscali.nl
	Nederlands: Hans Adamse	hans@adamse.net
redactie & opmaak Aviisi	Johanna Kamunen Marco Lub	smallhead@zonnet.nl
Homepage VNF	www.xs4all.nl/~vnf	
eindverantwoording	het bestuur	
drukwerk	Den Haag Print, Den Haag	
oplage	700	
jaargang	14	
jaar	2006	
nummer	1	
ISSN	1566-8542	
Het bestuur van de vereniging Nederland-Finland		
voorzitter	Pirkko van Bruggen	pirkko.van.bruggen@euronet.nl
vice-voorzitter	Anja Guldemon	anjaguldemon@zonnet.nl
penningmeester	Esko van Hattem	esko.vnf@inter.nl.net
secretaris	Margriet Panman	panman@margriet.speedlinq.nl
lid	Johanna Kamunen	smallhead@zonnet.nl

Kopij voor de volgende Aviisi kan per e-mail 14 maart 2006 aan het secretariaat vnf@xs4all.nl gezonden worden. Kopij kan worden aangeleverd in één van de volgende bestandsformaten: Microsoft®Word, RTF of ASCII tekst. De verantwoordelijkheid voor de inhoud van artikelen in Aviisi die door derden geschreven zijn, ligt bij de betreffende auteurs. De redactie van Aviisi behoudt zich het recht voor artikelen in te korten of niet te plaatsen.

Lid worden/ liity jäseneksi!

Wordt lid van de vereniging Nederland-Finland en ontvang het ledenblad Aviisi. De contributie bedraagt voor volwassen of gezin 22,50 euro, studenten en jongeren tot 27 jaar 11,50 euro, bedrijven 45,- euro.

U kunt deze bladzijde uitknippen en ingevuld opsturen naar het secretariaat van de vereniging.

Naam:
 Organisatie:
 E-mail :
 Adres:
 Postcode:
 Plaats:
 Telefoon:

Secretariaat vereniging Nederland-Finland
 De Boisotstraat 1
 4371 BK Koudekerke
 Vergeet niet een postzegel te plakken!

Zo spoedig mogelijk na ontvangst van uw aanmelding, sturen wij u een pakket met algemene informatie over de vereniging en een acceptgirokaart voor het betalen van de contributie

U kunt zich ook aanmelden via het web: <http://www.xs4all.nl/~vnf>

Adverteren in Aviisi

Er zijn verschillende mogelijkheden om te adverteren in Aviisi: zwart-wit in het boekje en full color op de kaften. Penningmeester Esko van Hattem kan u over de advertentiemogelijkheden inlichten.

Vereniging Nederland - Finland

esko.vnf@inter.nl.net

tel.: 030 - 6916536

**New Boliden.
 A new company.
 A new approach
 to the mining and
 smelting industry.**

Strength demands size in the mining and smelting world. A market-leading player can influence the world in which it operates. A company that sets the tone can attract the competence required to be at the forefront of technological developments in the field. And a company with financial muscle can play an active part in the ongoing restructuring of the industry.

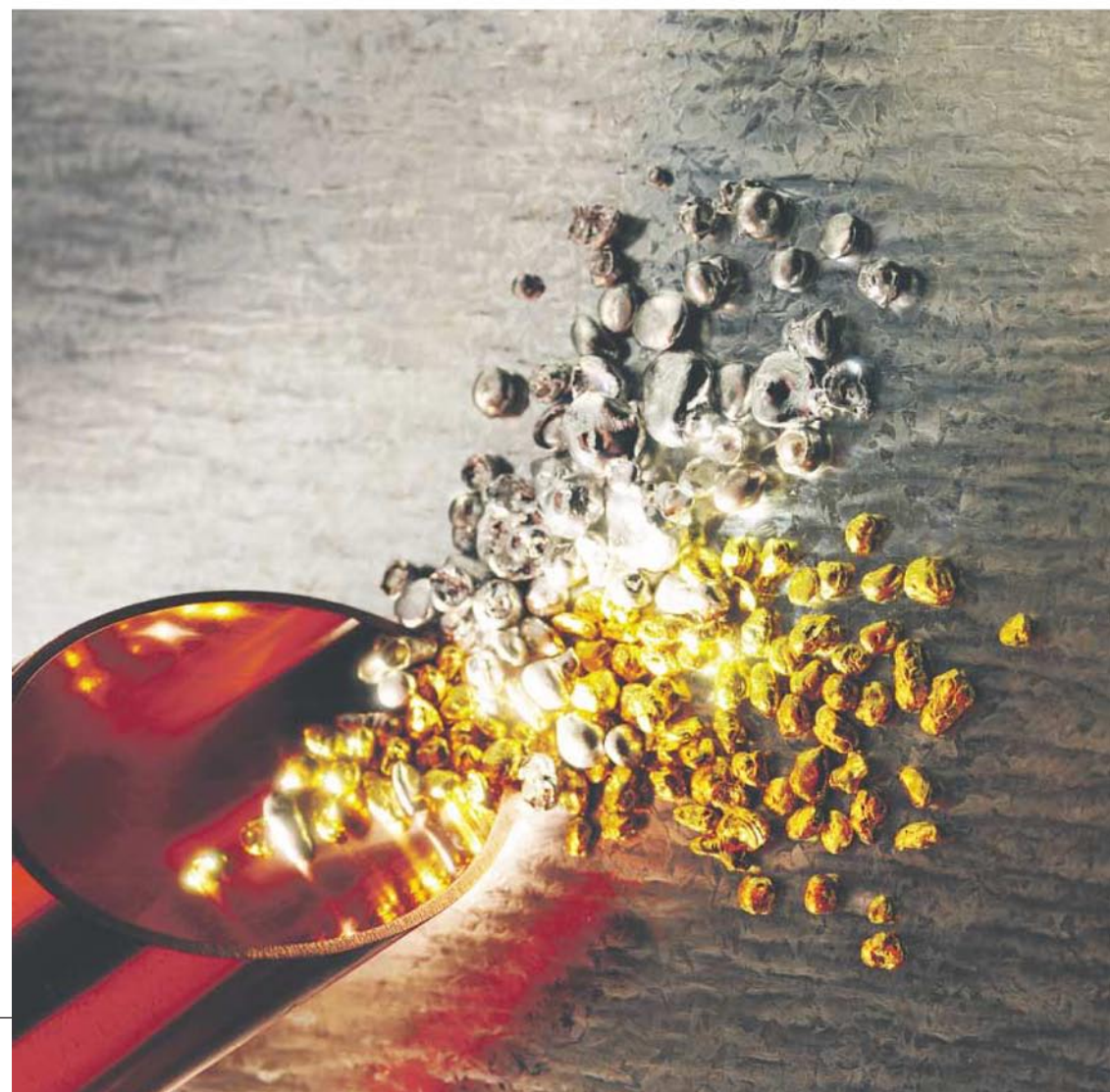
This is why size and strength guarantee stability and a long-term approach. That's important to our customers. And it's also important to our employees and shareholders – and to the industry as a whole.

The merger of Boliden's and Outokumpu's mining and smelting operations means the birth of a new company – a company that focuses on mining, smelting and refining zinc and copper. New Boliden will be one of the world's leading zinc companies. New Boliden will also be one of Europe's biggest copper smelting companies. Together, we will be strong enough to launch a new era in the Nordic mining and smelting industry.

Welcome to new Boliden.

BOLIDEN

www.boliden.com

Drukwerk

Afzender: Vereniging Nederland - Finland
Secretariaat
Godfried Schalkenstraat 52
5246 CN Rosmalen

TPG Post

Port betaald

Port payé

Pays-Bas